

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60

16. října 2017

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 347/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 347/02	Věc C-325/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. května 2017 Windrush Aka LLP proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 22. března 2017 ve věci T-336/15, Windrush Aka LLP v. EUIPO	2
2017/C 347/03	Věc C-340/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. června 2017 Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. března 2017 ve věci T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO	3
2017/C 347/04	Věc C-373/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2017 společnostmi Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH proti rozsudku Tribunálu vydanému dne 16. května 2017 ve věci T-480/15, Agria Polska a další v. Komise	4
2017/C 347/05	Věc C-395/17: Žaloba podaná dne 30. června 2017 – Evropská komise v. Nizozemské království . . .	5
2017/C 347/06	Věc C-396/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Rakousko) dne 3. července 2017 – Martin Leitner v. Landespolizeidirektion Tirol	6

2017/C 347/07	Věc C-418/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 10. července 2017 – Andreas Fabri a Elisabeth Mathes v. Sun Express Deutschland GmbH	7
2017/C 347/08	Věc C-425/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 14. července 2017 – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG v. Město Kempten	8
2017/C 347/09	Věc C-430/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 17. července 2017 – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV	9
2017/C 347/10	Věc C-438/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. července 2017 – Bundesrepublik Deutschland v. Taus Magamadov	9
2017/C 347/11	Věc C-439/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Hamburg (Německo) dne 20. července 2017 – British American Tobacco (Germany) GmbH v. Freie und Hansestadt Hamburg	10
2017/C 347/12	Věc C-445/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itálie) dne 24. července 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli v. Pilato SpA	11
2017/C 347/13	Věc C-452/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de commerce de Liège (Belgie) dne 27. července 2017 – Zako SPRL v. Sanidel SA	11
2017/C 347/14	Věc C-457/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 31. července 2017 – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV	12
2017/C 347/15	Věc C-459/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 31. července 2017 – Société SGI v. Ministère de l'Action et des Comptes Publics	12
2017/C 347/16	Věc C-460/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 31. července 2017 – Valérie SNC v. Ministre de l'Action et des Comptes Publics	13
2017/C 347/17	Věc C-462/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 1. srpna 2017 – Tänzer & Trasper GmbH v. Altenwedding Geflügelhof Kommanditgesellschaft . . .	14
2017/C 347/18	Věc C-466/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Trento (Itálie) dne 3. srpna 2017 – Chiara Motter v. Provincia autonoma di Trento	14
2017/C 347/19	Věc C-472/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di L'Aquila (Itálie) dne 7. srpna 2017 – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia	15
2017/C 347/20	Věc C-475/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 8. srpna 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS v. Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet	16
2017/C 347/21	Věc C-476/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 4. srpna 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas v. Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben	16
2017/C 347/22	Věc C-478/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Cluj (Rumunsko) dne 9. srpna 2017 – IQ v. JP	17
2017/C 347/23	Věc C-483/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 9. srpna 2017 – Neculai Tarola v. Minister for Social Protection	18

2017/C 347/24	Věc C-491/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 14. srpna 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L. v. Keefe (zastoupený opatrovníkem Eytonem)	18
2017/C 347/25	Věc C-496/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. srpna 2017 – Deutsche Post AG v. Hauptzollamt Köln	19
2017/C 347/26	Věc C-497/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie) dne 10. července 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) v. Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bioonor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)	20
2017/C 347/27	Věc C-502/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 18. srpna 2017 – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet	20
2017/C 347/28	Věc C-503/17: Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska	21
2017/C 347/29	Věc C-504/17: Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Evropská komise v. Irsko	22
2017/C 347/30	Věc C-507/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 21. srpna 2017 – Google Inc. v. Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)	22
2017/C 347/31	Věc C-514/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Liège (Belgie) dne 23. srpna 2017 – Ministère public v. Marin-Simion Sut	23
2017/C 347/32	Věc C-526/17: Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Evropská komise v. Italská republika	24
Tribunál		
2017/C 347/33	Věc T-347/14 INTP: Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – Janukovyč v. Rada „Řízení — Výklad usnesení“	25
2017/C 347/34	Věc T-440/17: Žaloba podaná dne 4. července 2017 – Arca Capital Bohemia v. Komise	25
2017/C 347/35	Věc T-441/17: Žaloba podaná dne 4. července 2017 – Arca Capital Bohemia v. Komise	26
2017/C 347/36	Věc T-447/17: Žaloba podaná dne 18. července 2017 – Bowles v. ECB	27
2017/C 347/37	Věc T-452/17: Žaloba podaná dne 20. července 2017 – TL v. EIOÚ	28
2017/C 347/38	Věc T-453/17: Žaloba podaná dne 20. července 2017 – TV v. Rada	29
2017/C 347/39	Věc T-458/17: Žaloba podaná dne 21. července 2017 – Shindler a další v. Rada	30
2017/C 347/40	Věc T-461/17: Žaloba podaná dne 25. července 2017 – TN v. ENISA	31
2017/C 347/41	Věc T-462/17: Žaloba podaná dne 25. července 2017 – TO v. EEA	32
2017/C 347/42	Věc T-467/17: Žaloba podaná dne 26. července 2017 – Barata v. Parlament	33
2017/C 347/43	Věc T-477/17: Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Haswani v. Rada	34
2017/C 347/44	Věc T-479/17: Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – PO v. ESVČ	35
2017/C 347/45	Věc T-502/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – SFT Asset Management a další v. JUR	36
2017/C 347/46	Věc T-503/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Ruiz Sacristán a Arias Mosquera v. Komise a SBR	36

2017/C 347/47	Věc T-504/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Estévez Puerto a další v. Komise a SRB	37
2017/C 347/48	Věc T-505/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Inverni a další v. Komise a SRB	37
2017/C 347/49	Věc T-506/17: Žaloba podaná dne 8. srpna 2017 – Makhlouf v. Rada	38
2017/C 347/50	Věc T-507/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa v. Komise a SRB	39
2017/C 347/51	Věc T-508/17: Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Financiere Tesalia a další v. Komise a SRB	39
2017/C 347/52	Věc T-509/17: Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Cartera de Inversiones Melca a další v. Komise a SRB	40
2017/C 347/53	Věc T-537/17: Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – De Loecker v. ESVČ	40
2017/C 347/54	Věc T-548/17: Žaloba podaná dne 16. srpna 2017 – VF International v. EUIPO – Virmani (ANOKHI)	41
2017/C 347/55	Věc T-549/17: Žaloba podaná dne 14. srpna 2017 – Duym v. Rada	42
2017/C 347/56	Věc T-556/17: Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Staropilsen v EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)	43
2017/C 347/57	Věc T-559/17: Žaloba podaná dne 9. srpna 2017 – Abdulkarim v. Rada	43
2017/C 347/58	Věc T-561/17: Žaloba podaná dne 15. srpna 2017 – L-Shop-Team v. EUIPO (bags2GO)	44
2017/C 347/59	Věc T-565/17: Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – CheapFlights International v. EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)	45
2017/C 347/60	Věc T-567/17: Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN)	46
2017/C 347/61	Věc T-577/17: Žaloba podaná dne 25. srpna 2017 – thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Komise	46
2017/C 347/62	Věc T-579/17: Žaloba podaná dne 28. srpna 2017 – Wall Street Systems UK v. ECB	47
2017/C 347/63	Věc T-587/17: Žaloba podaná dne 28. srpna 2017 – Unigroup v. EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)	48

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2017/C 347/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 338, 9.10.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 330, 2.10.2017

Úř. věst. C 318, 25.9.2017

Úř. věst. C 309, 18.9.2017

Úř. věst. C 300, 11.9.2017

Úř. věst. C 293, 4.9.2017

Úř. věst. C 283, 28.8.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. května 2017 Windrush Aka LLP proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 22. března 2017 ve věci T-336/15, Windrush Aka LLP v. EUIPO

(Věc C-325/17 P)

(2017/C 347/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Windrush Aka LLP (zástupci: S. Britton, Solicitor, S. Malynicz, QC, S. Tregear, Solicitor)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Jerry Dammers

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ve věci T-366/15 ze dne 22. března 2017;
- uložil EUIPO a Jerryemu Dammersovi (majiteli ochranné známky Evropské unie) nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené navrhovatelkou

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) Zprvce Tribunál zkreslil důkazy a nesprávně posoudil skutkový stav a jeho rozhodnutí obsahuje věcnou nepřesnost ve zjištěních souvisejících s dokumenty, které mu byly předloženy.
- 2) Zadruhé Tribunál porušil článek 113 jednacího řádu Tribunálu ze dne 4. března 2015 (Úř. věst. 2015, L 105, s. 1) tím, že odmítl nařídít jednání na základě toho, že majitel ochranné známky Evropské unie po jednání upustil od předložení materiálních důkazů o údajném užívání sporné ochranné známky.
- 3) Zatřetí Tribunál nesprávně konstatoval, že navrhovatelka vznesla nový žalobní důvod poprvé na jednání.
- 4) Začtvrté Tribunál nezohlednil právní účinek převodu práva k názvu, tj. že v důsledku převodu již nemá převodce (tj. majitel ochranné známky Evropské unie) právo udělit nebo odmítnout udělit souhlas s používáním názvu (sporné ochranné známky Evropské unie), takže po datu převodu se v souladu s unijním právem již od něho takový souhlas nevyžaduje.

Kasační opravný prostředek podaný dne 7. června 2017 Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 29. března 2017 ve věci T-638/15, Alcohol Countermeasure Systems (International) v. EUIPO

(Věc C-340/17 P)

(2017/C 347/03)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (zástupci: E. Baud a P. Marchiset, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- jako předběžné opatření a bez písemného souhlasu EUIPO pozastavil výkon a uplatňování rozsudku;
- zrušil rozsudek na základě důvodů uvedených v tomto návrhu [...];
- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO č. R 1323/2014-1 ze dne 11. srpna 2015;
- podpůrně zrušil rozsudek a přerušil řízení do ukončení procesu Brexitu nebo do 31. května 2019, což odpovídá lhůtě stanovené podle článku 50 Smlouvy;
- uložil Lion Laboratories a European Union Intellectual Property Office náhradu vlastních nákladů řízení, jakož i nákladů řízení vynaložených ACS v řízení v prvním stupni ve věci T-638/15 a v řízení ve druhém stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) První důvod vychází ze zkrácení prohlášení ACS uvedených v návrhu v bodě 86 rozsudku konstatováním, že 64 zařízení bylo prodáno „v relevantních obdobích“, ačkoli se tento (nesporný) počet týkal pouze prvního období (5. října 2004 až 4. října 2009).
- 2) Druhý důvod rovněž vychází ze zkrácení dopisu ze dne 21. března 2013 zaslaného EUIPO právním zástupcem společnosti Lion Laboratories a z porušení nařízení 207/2009⁽¹⁾, zejména jeho čl. 57 odst. 2, a nařízení 2868/95⁽²⁾ (čl. 22 odst. 2 a čl. 40 odst. 5). Uvedený dopis neuváděl číslo přihlášky starší ochranné známky (ochranná známka Spojeného království No. 2040518), ale dva odkazy na ochrannou známku Spojeného království č. 2371210, a naznačoval, že Lion Laboratories i) nesplnila svoji povinnost dokázat používání ochranné známky Spojeného království č. 2040518 či namítané ochranné známky, a/nebo ii) nahradila ochrannou známku, která byla základem řízení.
- 3) Třetí důvod vychází z toho, že Tribunál i) porušil pojem „skutečné používání“ podle nařízení č. 207/2009, jak byl vyložen ve věci Ansul (C-40/01, 11. března 2003) a ii) uplatnil nesprávnou metodologii. Tribunál nepřezkoumal pouze první období a nezohlednil odhady prodejů schválené ve smlouvě o výhradní licenci. Mimoto s ohledem na velmi nízké a časově velmi omezené kvantitativní používání nebylo skutečné používání za první období prokázáno odkazem na několik faktorů a přezkoumáno Tribunálem (například i) odhady prodejů v licenční smlouvě, ii) charakteristiky trhu (čítajícího 30 milionů zákazníků), iii) povaha zboží (včetně analyzátorů dechu) a iv) existence ochranné známky Spojeného království č. 2371210 přihlášené v roce 2004). Tribunál přiměřeně nezohlednil některé dokumenty, včetně skutečností týkajících se služeb, když byla namítaná starší ochranná známka pouze pro zboží třídy 9.

- 4) Čtvrtý důvod vychází z toho, že Tribunál rovněž porušil pojem „skutečné používání“ tím, že uplatnil nesprávné standardy při určení, zda starší ochranná známka byla používána jako ochranná známka. Mimoto nelze uplatnit rozsudek vydaný Tribunálem ve věci Céline (C-17/06, 11. září 2007), pokud i) jsou s výrobky spojeny jiné ochranné známky, ii) výrobky měly jiné názvy a iii) ochranná známka byla některými zákazníky vnímána též jako běžný název. Tyto okolnosti dále brání tomu, aby si zákazník spojil starší ochrannou známku a označení používané jako běžný název či obchodní jméno.
- 5) Pátý důvod nastoluje otázku veřejného pořádku: starší právo zapsané ve Spojeném království nemůže umožnit prohlášení neplatnosti ochranné známky EU s ohledem na proces Brexitu a oznámení podle článku 50 SFEU zaslané Spojenému království. Umožnit takové prohlášení neplatnosti by zvýšilo výdaje a vedlo ke zbytečným a nepřiměřeným překážkám jednotné ochrany ochranné známky, neboť za 2 roky či méně už Spojené království nebude součástí jednotného systému ochranné známky EU. Tribunál tedy porušil zásadu teritoriality uznanou v Pařížské úmluvě z roku 1883 a v článku 17 Listiny základních práv Evropské unie.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1995, L 303, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. června 2017 společnostmi Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH proti rozsudku Tribunálu vydanému dne 16. května 2017 ve věci T-480/15, Agria Polska a další v. Komise

(Věc C-373/17 P)

(2017/C 347/04)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Agria Polska sp. z o.o., Agria Chemicals Poland sp. z o.o., Star Agro Analyse und Handels GmbH, Agria Beteiligungsgesellschaft mbH (zástupci: P. Graczyk a W. Ročlawski)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsudku rozsudek Tribunálu ze dne 16. května 2017 ve věci T-480/15,
- vydal ve sporu konečné rozhodnutí, kterým rozhodnutí Komise zruší,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 101 a 102 SFEU ve spojení s čl. 17 odst. 1 větou druhou SEU, čl. 7 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 a čl. 7 odst. 1 a 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003, protože Tribunál ponechal bez povšimnutí zjevná pochybení Komise při posuzování pravděpodobnosti porušení článku 101 či 102 SFEU, při posuzování existence unijního zájmu na zahájení vyšetřování a při posuzování rozsahu požadovaných důkazů.

V rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku poukazují navrhovatelky mimo jiné na následující pochybení Tribunálu: i) souběžnost postupu konkurentů navrhovatelek (stížnosti k vnitrostátním orgánům) byla odůvodněna pouze na základě jejich vlastních vysvětlení, ii) nebyla zohledněna skutečnost, že většina správních rozhodnutí a sankcí vůči navrhovatelkám, k nimž na základě stížností konkurentů došlo, byla zrušena; iii) byla pominuta skutečnost, že stížnosti byly též podány nesprávným orgánům a bylo pouze konstatováno, že vzhledem k nebezpečí poškození dobrého jména či negativních důsledků na původní stav výrobků uváděných na trh by mohlo být legitimní uvědomit příslušné orgány; iv) bylo akceptováno, že Komise nevycházela z dostatečného unijního zájmu na zahájení vyšetřování, ačkoli činnosti uvedené ve stížnosti navrhovatelek se týkaly území několika členských států a nadnárodních podniků; bylo neprávem uznáno, že stížnost navrhovatelek podaná vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž znamenala, že má výlučnou pravomoc; v) nebyla zohledněna skutečnost, že rozsah požadovaných důkazů a nutnost vynaložit značné prostředky hovořily pro pravomoc Komise; vi) bylo uznáno, že ve věci nebyly dány podmínky takzvaného „zneužití řízení“.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení užitečného účinku (*effet utile*) unijního práva a z nesprávného výkladu této zásady ve vztahu k praktickému použití článků 101 a 102 SFEU ve spojení s článkem 105 SFEU a čl. 17 odst. 1 SEU, protože Tribunál i) nezohlednil úlohu Komise v unijním systému ochrany hospodářské soutěže a vycházel z toho, že Komise nemá povinnost ověřit, zda mají vnitrostátní orgány k dispozici přiměřené prostředky pro splnění povinností podle nařízení č. 1/2003; ii) nezohlednil argumenty navrhovatelek o neúčinnosti prostředků nápravy před vnitrostátními soudy k soukromoprávnímu prosazení pravidel ochrany hospodářské soutěže, neboť polské právo neupravuje odpovídající řízení a promlčecí lhůty podle polského práva již uplynuly; iii) konstatoval, že navrhovatelky neprokázaly, že polský orgán pro hospodářskou soutěž (předseda Úřadu na ochranu hospodářské soutěže a spotřebitelů [UOKiK]) neměl zájem stíhat a trestat porušování, přestože je nesporné, že předseda UOKiK odmítl zahájit vyšetřování s ohledem na uplynutí tehdejší roční promlčecí lhůty.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení zásady práva na účinný prostředek nápravy (článek 13 EÚLP), práva na účinnou právní ochranu u soudu (článek 47 Listiny základních práv) a práva na řádnou správu (čl. 41 odst. 1 Listiny základních práv), protože Tribunál i) potvrdil rozhodnutí Komise o zamítnutí stížnosti navrhovatelek, aniž ověřil, zda k protiprávnímu jednání došlo, přestože vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž předtím odmítl porušování stíhat vzhledem k formálním požadavkům a přestože neexistovala reálná možnost domoci soukromoprávní cestou náhrady v podobě náhrady škody; ii) neprávem shledal, že nedošlo k porušení zásady práva na účinný prostředek nápravy, a to z důvodu, že navrhovatelky měly právo podat proti zamítavému rozhodnutí Komise stížnost; iii) pominul, že právo na účinný prostředek nápravy, na účinnou právní ochranu a na řádnou správu zahrnuje také právo na vydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě, která v projednávané věci nebyla dodržena, neboť Komise vydala rozhodnutí, jímž odmítl zahájit řízení, teprve čtyři a půl roku po podání stížnosti navrhovatelkami.

Žaloba podaná dne 30. června 2017 – Evropská komise v. Nizozemské království

(Věc C-395/17)

(2017/C 347/05)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J.-F. Brakeland a A. Caeiros, zmocněnci)

Žalované: Nizozemské království

Návrhová žádání žalobkyně

- Určit, že Nizozemské království tím, že neposkytuje žádnou náhradu za ztrátu částek vlastních zdrojů, které podle článků 2, 6, 10, 11 a 17 nařízení č. 1552/1989 ⁽¹⁾ (nyní články 2, 6, 10, 11 a 17 nařízení č. 1150/2000 ⁽²⁾) měly být určeny a zpřístupněny pro rozpočet Unie, protože v rozporu s čl. 101 odst. 1 rozhodnutí Rady 91/482 ⁽³⁾ a čl. 12 odst. 6 přílohy II tohoto rozhodnutí pro dovoz sušeného mléka a rýže z Curaçaa během let 1997 až 2000, resp. v rozporu s článkem 35 odst. 1 rozhodnutí Rady 2001/822 ⁽⁴⁾ a čl. 15 odst. 4 přílohy III tohoto rozhodnutí nebyla pro dovoz krupice a krupičky z Aruby během let 2002 až 2003 vydána průvodní osvědčení EUR.1, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají z článku 5 (později článku 10) Smlouvy o založení Evropského společenství (nyní čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii);
- uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Celní orgány v Curaçau a v Arubě, dvou zámořských zemí Nizozemského království, neoprávněně vystavily doklady o původu EUR.1 pro sušené mléko, rýži, krupici a krupičku. Je totiž nesporné, že podmínky pro poskytnutí preferenčního původu podle příslušných rozhodnutí o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému hospodářskému společenství nebyly splněny. Nesrovnalosti v průvodních osvědčeních vedly v důsledku administrativních chyb v Curaçau ke ztrátě 18 192 641,95 eur a v důsledku administrativních chyb v Arubě ke ztrátě 298 080 eur z vlastních zdrojů Unie.

Komise se domnívá, že Nizozemsko je jako členský stát podle unijního práva zodpovědné za ztrátu vlastních zdrojů způsobenou částmi území Nizozemska a že na základě povinnosti loajální spolupráce mělo zpřístupnit do rozpočtu Unie celou částku cel a poplatků (navýšenou o úroky), které nebyly stanoveny, ani vybrány.

- ⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1552/89 ze dne 29. května 1989, kterým se provádí rozhodnutí 88/376/EHS, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. 1989, L 155, s. 1)
- ⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství (Úř. věst. 2000, L 130, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 169).
- ⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 91/482/EHS ze dne 25. července 1991 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému hospodářskému společenství (Úř. věst. 1991, L 263, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady ze dne 27. listopadu 2001 o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství (rozhodnutí o přidružení zámoří) (2001/822/ES) (Úř. věst. 2001, L 314, s. 1; Zvl. vyd. 11/38, s. 319).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Rakousko) dne
3. července 2017 – Martin Leitner v. Landespolizeidirektion Tirol**

(Věc C-396/17)

(2017/C 347/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Martin Leitner

Žalovaný: Landespolizeidirektion Tirol

Předběžné otázky

- 1.1. Je třeba unijní právo, zejména články 1, 2 a 6 směrnice 2000/78/ES⁽¹⁾ ve spojení s článkem 21 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která za účelem odstranění diskriminace úředníků ve služebním poměru stanoví právní úpravu převodu, v jejímž rámci dochází na základě „převodní částky“, která je sice vypočtena v penězích, ale přesto odpovídá určitému konkrétnímu klasifikovatelnému zařazení, k začlenění z dosavadního dvouletého systému do nového dvouletého systému (který je sám o sobě a pro nově zaměstnané úředníky nediskriminační), takže diskriminace úředníků ve služebním poměru na základě věku nadále přetrvává ve stejné závažné podobě?
- 1.2. Je třeba unijní právo, zejména článek 17 směrnice 2000/78/ES a článek 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která zamezuje tomu, aby úředníci ve služebním poměru v souladu s výkladem článku 9 a článku 16 směrnice 2000/78/ES, který byl proveden Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 11. listopadu 2014, Schmitzer (C-530/13, EU:C:2014:2359), mohli nechat určit své postavení z hlediska právních předpisů v oblasti odměňování s odkazem na článek 2 uvedené směrnice v době před převodem do nového systému odměňování tak, že se příslušné právní základy se zpětným účinkem ke dni vstupu historického původního zákona v platnost prohlásí za napříště nepoužitelné, a především se vyloučí možnost započítání předchozích dob služby před dosažením věku 18 let?
- 1.3. V případě kladné odpovědi na otázku 1.2:

Zakotvuje zásada aplikační přednosti unijního práva, která vyplývá z rozsudku ze dne 22. listopadu 2005, Mangold (C 144/04, EU:C:2005:709), jakož i z dalších rozsudků, povinnost, aby se v době před převodem nadále použila ustanovení pro úředníky ve služebním poměru, která se zpětným účinkem pozbyla platnosti, takže tito úředníci mohou být se zpětným účinkem nediskriminačně zařazení do starého systému, a tudíž nediskriminačně převedeni do nového systému odměňování?

- 1.4. Je třeba unijní právo, zejména články 1, 2 a 6 směrnice 2000/78/ES ve spojení s článkem 21 a článkem 47 Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stávající diskriminaci na základě věku (pokud jde o započtení předchozích dob služby před dosažením věku 18 let) odstraňuje pouze deklarativně určením, že doby, které byly reálně dosaženy za diskriminačních okolností, nelze se zpětným účinkem nadále pokládat za diskriminační, ačkoli diskriminace fakticky přetrvává beze změny?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, Úř. věst. L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04, s. 79.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Nürnberg (Německo) dne 10. července 2017 – Andreas Fabri a Elisabeth Mathes v. Sun Express Deutschland GmbH

(Věc C-418/17)

(2017/C 347/07)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Nürnberg

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andreas Fabri, Elisabeth Mathes

Žalovaná: Sun Express Deutschland GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje změna rezervace na jiný let skutkový stav, na který se vztahuje čl. 4 odst. 3 nařízení⁽¹⁾?

V případě kladné odpovědi na první otázku:

- 2) Použije se toto ustanovení rovněž na změnu rezervace, která nebyla iniciována leteckým dopravcem, nýbrž výhradně provozovatelem souborných služeb pro cesty, pobyty a zájezdy?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91; Úř. věst. L 46, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Německo) dne 14. července 2017 – Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG v. Město Kempten

(Věc C-425/17)

(2017/C 347/08)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bayerischen Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Günter Hartmann Tabakvertrieb GmbH & Co. KG

Žalované: Město Kempten

Další účastník: Landesanstalt für Bayern

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 2 bod 8 směrnice 2014/40/EU ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že pod pojmem „výrobky určené ke žvýkání“ je třeba chápat pouze tabákové výrobky určené ke žvýkání v klasickém slova smyslu?
- 2) Má být čl. 2 bod 8 směrnice 2014/40/EU vykládán v tom smyslu, že pojem „výrobky určené ke žvýkání“ má stejný význam jako pojem „žvýkácký tabák“ ve smyslu čl. 2 bodu 6 směrnice?
- 3) Je třeba se při zodpovězení otázky, zda je tabákový výrobek ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2014/40/EU „určený ke žvýkání“, soustředit na objektivní posouzení týkající se daného produktu, a nikoli na údaje poskytnuté výrobcem nebo na skutečné využití spotřebiteli?
- 4) Má být čl. 2 bod 8 směrnice 2014/40/EU vykládán v tom smyslu, že určení ke žvýkání vyžaduje, aby mohl být tabákový výrobek z hlediska své konsistence a pevnosti objektivně žvýkán a aby žvýkání tabákového výrobku vedlo k tomu, že se látka obsažená ve výrobku rozpouští?
- 5) Má být čl. 2 bod 8 směrnice 2014/40/EU vykládán v tom smyslu, že pro určení tabákového výrobku „ke žvýkání“ je jako dodatečná podmínka nezbytné – ale současně i dostačující – když se lehkým, opakovaným vyvíjením tlaku zuby nebo jazykem na tabákový výrobek uvolní více látek obsažených ve výrobku, než když se jen drží v ústech?
- 6) Anebo je pro „určení ke žvýkání“ nezbytné, aby pouhé držení v ústech či cucání nevedlo k uvolňování obsažených látek?
- 7) Může být vhodnost tabákového výrobku „ke žvýkání“ ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2014/40/EU dosažena i formou aplikace dosaženou mimo rámec zpracovaného tabáku, jako např. celulóзовým sáčkem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES, Úř. věst. 2014, L 127, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 17. července 2017 – Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

(Věc C-430/17)

(2017/C 347/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku „Revision“: Walbusch Walter Busch GmbH & Co. KG

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku „Revision“: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main eV

Předběžné otázky

- 1) Je při použití čl. 8 odst. 4 směrnice 2011/83/EU ⁽¹⁾, pokud jde o otázku, zda určitý prostředek komunikace na dálku (zde reklamní prospekt s objednacím lístkem) poskytuje jen omezený prostor nebo čas pro uvedení informací, rozhodné,
 - a) zda prostředek komunikace na dálku (obecně) ze své povahy poskytuje jen omezený prostor nebo čas pro uvedení informací,
 - nebo
 - b) zda (konkrétně) tento prostředek vzhledem k podobě, jakou zvolil příslušný obchodník, nabízí jen omezený prostor nebo čas pro uvedení informací?
- 2) Je slučitelné s čl. 8 odst. 4 a čl. 6. odst. 1 písm. h) směrnice 2011/83/EU, aby informace o právu odstoupit od smlouvy v případě omezených možností jejich poskytnutí ve smyslu čl. 8 odst. 4 směrnice 2011/83/EU byly omezeny na informaci o tom, že právo odstoupit od smlouvy existuje?
- 3) Je podle čl. 8 odst. 4 a čl. 6. odst. 1 písm. h) směrnice 2011/83/EU před uzavřením smlouvy na dálku i v případě omezených možností uvedení informací nezbytně nutné, aby byl k nosiči sloužícímu jako prostředek komunikace na dálku připojen vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený v části B přílohy I směrnice 2011/83/EU?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, s. 64).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 20. července 2017 – Bundesrepublik Deutschland v. Taus Magamadov

(Věc C-438/17)

(2017/C 347/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalovaná, odpůrkyně v odvolacím řízení a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Bundesrepublik Deutschland

Žalobce, navrhovatel v odvolacím řízení a odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Taus Magamadov

Předběžné otázky

- 1) Brání přechodné ustanovení čl. 52 odst. 1 směrnice 2013/32/EU⁽¹⁾ použití takové vnitrostátní právní úpravy, podle které je při provedení oprávnění stanoveného v čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU, které je v porovnání s předchozí právní úpravou širší, nepřipustná žádost o mezinárodní ochranu, pokud byla žadateli přiznána doplňková ochrana v jiném členském státě, jestliže se vnitrostátní právní úprava z důvodu chybějícího vnitrostátního přechodného ustanovení musí použít i na žádosti podané před 20. červencem 2015? Platí to v každém případě tehdy, když žádost o azyl podle článku 49 nařízení (EU) č. 604/2013 spadá ještě v plném rozsahu do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 343/2003?
- 2) Umožňuje přechodné ustanovení obsažené v čl. 52 odst. 1 směrnice 2013/32/EU členským státům zejména retroaktivní provedení rozšířeného oprávnění stanoveného v čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU s důsledkem, že nepřipustné jsou i žádosti o azyl podané před vstupem směrnice 2013/32/EU v platnost a před provedením tohoto rozšířeného oprávnění na vnitrostátní úrovni, o kterých však v době provedení ještě nebylo pravomocně rozhodnuto?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Hamburg (Německo) dne 20. července 2017 – British American Tobacco (Germany) GmbH v. Freie und Hansestadt Hamburg

(Věc C-439/17)

(2017/C 347/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Hamburg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: British American Tobacco (Germany) GmbH

Žalované: Freie und Hansestadt Hamburg

Předběžné otázky

- 1) Má být čl. 7 odst. 7 první věta směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/40/EU ze dne 3. dubna 2014 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových a souvisejících výrobků a o zrušení směrnice 2001/37/ES⁽¹⁾ (dále jen: „směrnice“) vykládán v tom smyslu, že zákaz uvádět na trh tabákové výrobky, které obsahují aroma v některé z jejich složek, se nevztahuje na takové tabákové výrobky, které vykazují na základě aromat obsažených v jejich složkách charakteristickou příchuť ve smyslu definice pojmu v čl. 2 bodu 25 směrnice?

- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku:

Má být čl. 7 odst. 14 směrnice vykládán v tom smyslu, že přechodné ustanovení zahrnuje pouze zákaz uvádění na trh tabákových výrobků s charakteristickou příchutí podle čl. 7 odst. 1 věty první směrnice, anebo – rovněž – zákaz uvádění na trh tabákových výrobků, které obsahující aroma v některé z jejich složek, podle čl. 7 odst. 7 věty první směrnice?

- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku, anebo v případě odpovědi na druhou otázku v tom smyslu, že čl. 7 odst. 14 směrnice zahrnuje i zákaz uvádění na trh tabákových výrobků, které obsahují aroma v jakékoli z jejich složek, podle čl. 7 odst. 7 věty první směrnice:

Jak je třeba chápat formulace „tabákový výrobek s charakteristickou příchutí“ a „určité kategorie výrobků“ v čl. 7 odst. 14 směrnice?

(¹) Úř. věst. L 127, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Commissione Tributaria Regionale del Lazio (Itálie)
dne 24. července 2017 – Agenzia delle Dogane e dei Monopoli v. Pilato SpA**

(Věc C-445/17)

(2017/C 347/12)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Commissione Tributaria Regionale del Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobce: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Žalovaná: Pilato SpA

Předběžná otázka

Musí být položka KN 8704 kombinované nomenklatury vykládána v tom smyslu, že jsou v ní zahrnuty i pohřební vozy? V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být pohřební vozy zařazeny v položce KN 8705, nebo v položce KN 8703?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de commerce de Liège (Belgie) dne
27. července 2017 – Zako SPRL v. Sanidel SA**

(Věc C-452/17)

(2017/C 347/13)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Liège

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zako SPRL

Žalovaná: Sanidel SA

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 1 odst. 2 směrnice Rady č. 86/653/EHS ze dne 18. prosince 1986 o koordinaci právní úpravy členských států týkající se nezávislých obchodních zástupců (¹) vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby obchodní zástupce vyhledával a navštěvoval zákazníky či dodavatele mimo podnik zmocnitele?
- 2) Musí být čl. 1 odst. 2 výše uvedené směrnice 86/653/EHS vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby obchodní zástupce nemohl plnit jiné úkoly než úkoly související se sjednáváním nákupu a prodeje zboží pro zmocnitele a se sjednáváním a uzavíráním těchto transakcí jménem a na účet zmocnitele?

- 3) V případě záporné odpovědi na druhou otázku musí být čl. 1 odst. 2 výše uvedené směrnice 86/653/EHS vykládán v tom smyslu, že vyžaduje, aby obchodní zástupce mohl plnit jiné úkoly než úkoly související se sjednáváním nákupu a prodeje zboží pro zmocnitele a se sjednáváním a uzavíráním těchto transakcí jménem a na účet zmocnitele pouze jako vedlejší činnost?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 382, s. 17.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 31. července 2017 – Heiko Jonny Maniero v. Studienstiftung des deutschen Volkes eV

(Věc C-457/17)

(2017/C 347/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Heiko Jonny Maniero

Odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: Studienstiftung des deutschen Volkes eV

Předběžné otázky

- 1) Je udělování stipendií, která nabízí registrované sdružení za účelem podpory výzkumných nebo studijních projektů v zahraničí, zahrnuto v pojmu „vzdělání“ ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice 2000/43/ES ⁽¹⁾?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

Představuje složení první státní zkoušky z práva v Německu jako podmínka účasti při udělování stipendií uvedených v první předběžné otázce nepřímou diskriminaci uchazeče ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) směrnice 2000/43/ES v případě, kdy uchazeč, který je občanem Unie, sice složil srovnatelnou závěrečnou zkoušku ve státě, který není členskou zemí Evropské unie, aniž by volba místa složení závěrečné zkoušky souvisela s etnickým původem uchazeče, ale vzhledem ke svému bydlišti v tuzemsku a plynulé znalosti německého jazyka měl jako rezident možnost složit po svém studiu práva v tuzemsku první státní zkoušku z práva v Německu?

Je při tom důležitá okolnost, že cílem, který tento stipendijní program bez uplatňování diskriminačních charakteristik sleduje, je umožnit absolventům právnického studia v Německu podporou výzkumných či studijních projektů v zahraničí seznámit se se zahraničními právními systémy a získat v zahraniční zkušenosti a jazykové znalosti?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. 2000, L 180, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 31. července 2017 – Société SGI v. Ministère de l'Action et des Comptes Publics

(Věc C-459/17)

(2017/C 347/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Société SGI

Žalovaný: Ministère de l'Action et des Comptes Publics

Předběžná otázka

Musí být ustanovení článku 17 šesté směrnice o DPH ze dne 17. května 1977 ⁽¹⁾, jehož ustanovení byla v podstatě převzata v článku 168 směrnice ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽²⁾, vykládána v tom smyslu, že je k odepření nároku na odpočet daně z přidané hodnoty uvedené na fakturách za zboží nebo poskytnuté služby, kterou musí osoba povinná k dani odvádět ze svých vlastních plnění, u nichž daňová správa stanoví, že této osobě ve skutečnosti nebyly poskytnuty, třeba v každém případě zkoumat, zda je prokázáno, že tato osoba věděla nebo musela vědět o tom, že uvedené plnění souvisí s podvodem v oblasti daně z přidané hodnoty, že byl tento podvod spáchán na podnět vystavitele faktury, jejího příjemce nebo třetí osoby?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 31. července 2017 –
Valériane SNC v. Ministre de l'Action et des Comptes Publics**

(Věc C-460/17)

(2017/C 347/16)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Valériane SNC

Žalovaný: Ministre de l'Action et des Comptes Publics

Předběžné otázky

Musí být ustanovení článku 17 šesté směrnice o DPH ze dne 17. května 1977 ⁽¹⁾, jehož ustanovení byla v podstatě převzata v článku 168 směrnice ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽²⁾, vykládána v tom smyslu, že je k odepření nároku na odpočet daně z přidané hodnoty uvedené na fakturách za zboží nebo poskytnuté služby, kterou musí osoba povinná k dani odvádět ze svých vlastních plnění, u nichž daňová správa stanoví, že této osobě ve skutečnosti nebyly poskytnuty, třeba v každém případě zkoumat, zda je prokázáno, že tato osoba věděla nebo musela vědět o tom, že uvedené plnění souvisí s podvodem v oblasti daně z přidané hodnoty, že byl tento podvod spáchán na podnět vystavitele faktury, jejího příjemce nebo třetí osoby?

⁽¹⁾ Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 1. srpna 2017 – Tänzer & Trasper GmbH v. Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

(Věc C-462/17)

(2017/C 347/17)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Tänzer & Trasper GmbH

Žalovaná: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Předběžná otázka

Jde v případě složek vyjmenovaných v bodě 41 přílohy II nařízení (ES) č. 110/2008 ⁽¹⁾ o takové složky, které musí lihovina minimálně obsahovat, aby mohla nést obchodní označení „vaječný likér“ (minimální specifikace), anebo bod 41 přílohy II nařízení (ES) č. 110/2008 vyjmenovává přípustné složky výrobku, který má nést obchodní označení „vaječný likér“, vyčerpávající způsobem?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 110/2008 ze dne 15. ledna 2008 o definici, popisu, obchodní úpravě, označování a ochraně zeměpisných označení lihovin a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, Úř. věst. 2008, L 39, s. 16.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Trento (Itálie) dne 3. srpna 2017 – Chiara Motter v. Provincia autonoma di Trento

(Věc C-466/17)

(2017/C 347/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Trento

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Chiara Motter

Žalovaná: Provincia autonoma di Trento

Předběžné otázky

- 1) Je pro účely uplatnění zásady zákazu diskriminace podle ustanovení 4 rámcové dohody skutečnost spočívající v počátečním objektivním ověření odbornosti prostřednictvím úspěšného absolvování otevřeného výběrového řízení faktorem týkajícím se podmínek odborného vzdělání, který musí vnitrostátní soud vzít v úvahu při posuzování, zda je situace zaměstnance na dobu neurčitou srovnatelná se situací zaměstnance na dobu určitou, jakož i za účelem zjištění, zda je dán objektivní důvod ospravedlňující odlišné zacházení se zaměstnancem na dobu neurčitou a zaměstnancem na dobu určitou?

- 2) Brání zásada zákazu diskriminace podle ustanovení 4 rámcové dohody takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 485 odst. 1 legislativního nařízení č. 297 ze dne 16. dubna 1994, které stanoví, že pro účely stanovení odpracovaných let služby v okamžiku přijetí do stálé služby na základě smlouvy na dobu neurčitou se první čtyři roky služby na dobu určitou započítávají v plném rozsahu, zatímco další odpracované roky se v rámci započítávání snižují o jednu třetinu pro právní účely a o dvě třetiny pro ekonomické účely, a to z důvodu, že při výkonu práce na dobu určitou nedošlo k počátečnímu objektivnímu ověření odbornosti prostřednictvím úspěšného absolvování otevřeného výběrového řízení?
- 3) Brání zásada zákazu diskriminace podle ustanovení 4 rámcové dohody takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je čl. 485 odst. 1 legislativního nařízení č. 297 ze dne 16. dubna 1994, které stanoví, že se pro účely stanovení odpracovaných let služby v okamžiku přijetí do stálé služby na základě smlouvy na dobu neurčitou započítávají první čtyři roky služby na dobu určitou v plném rozsahu, zatímco další odpracované roky se v rámci započítávání snižují o jednu třetinu pro právní účely a o dvě třetiny pro ekonomické účely, a to s cílem zabránit obrácené diskriminaci stálých zaměstnanců přijatých na základě úspěšného absolvování otevřeného výběrového řízení?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di L'Aquila (Itálie) dne 7. srpna
2017 – Gabriele Di Girolamo v. Ministero della Giustizia**

(Věc C-472/17)

(2017/C 347/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di L'Aquila

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Gabriele Di Girolamo

Odpůrce: Ministero della Giustizia

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje pojem „zaměstnanec s pracovním poměrem na dobu určitou“ podle ustanovení čl. 1 odst. 3 a článku 7 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾, ve spojení s ustanovením 2 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70/ES⁽²⁾, a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie, službu smírčího soudce, který je v této věci navrhovatelem?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, je možno pro účely uplatnění ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, považovat řádného soudce nebo soudce „v taláru“ za srovnatelného zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou ve vztahu k zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou, kterým je smírčí soudce?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku, představuje odlišný postup při náboru řádných soudců do stálého poměru, v porovnání se zákonem stanoveným postupem výběru pro účely náboru dočasných smírčích soudců, objektivní důvod ve smyslu ustanovení 4 bodu 1 nebo 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70, pokud jde o opodstatněnost neuplatnění – v rámci vnitrostátní judikatury, tj. rozsudku Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu, Itálie) č. 13721/2017 a stanoviska Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) č. 464/2017 ze dne 8. dubna 2017 – stejných pracovních podmínek vztahujících se na srovnatelné řádné stálé soudce i na smírčí soudce, jakož i opodstatněnost neuplatnění preventivních a sankčních opatření proti zneužívání smluv na dobu určitou, ve smyslu ustanovení 5 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, provedené směrnicí 1999/70 a čl. 5 odst. 4a legislativního nařízení č. 368/2001, který tato pravidla provádí do vnitrostátního právního řádu, s ohledem na skutečnost, že ve vnitrostátním právu neexistuje žádná základní zásada ani ústavní pravidlo, jež by mohly odůvodnit jednak diskriminaci týkající se pracovních podmínek, jednak úplný zákaz změnit dočasnou službu smírčích soudců na stálý služební poměr, a to i s ohledem na předchozí vnitrostátní právní úpravu (článek 1 zákona č. 217/1974), v níž bylo již stanoveno zrovnoprávnění pracovních podmínek a přeměna pracovního poměru čestných soudců, kteří opakovaně vykonávali své funkce na dobu určitou, na pracovní poměr na dobu neurčitou.

- 4) V každém případě v situaci, o jakou jde v projednávané věci, brání čl. 47 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a pojem nezávislý a nestranný soud podle práva Evropské unie tomu, aby smírčí soudce, který má zájem na konkrétním rozhodnutí sporu ve prospěch navrhovatele, jenž jako svou jedinou práci vykonává stejnou soudcovskou funkci jako uvedený smírčí soudce, nahradil zákonného soudce z důvodu, že nejvyšší italský justiční orgán – Corte di Cassazione a Sezioni unite (plénium kasačního soudu) odmítl zajistit účinnou ochranu dovolávaných práv, čímž zákonnému soudci uložil povinnost, aby se v případě podaného návrhu k přiznání dovolávaného práva prohlásil nepřislušným, přestože základ předmětného nároku – kterým je v projednávané věci náhrada platu za dovolenou – spočívá v primárním a sekundárním právu Evropské unie, a že „unijní“ právo má vůči státu přímý účinek? V případě, že Soudní dvůr potvrdí rozpor s článkem 47 Listiny, vnitrostátní soud též požaduje, aby Soudní dvůr určil, jaké jsou vnitrostátní prostředky nápravy, kterými lze předejít tomu, aby porušení ustanovení primárního práva Unie vedlo ve vnitrostátním právu k úplnému odepření ochrany základních práv zaručených v projednávané věci unijním právem?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9).

⁽²⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Riigikohus (Estonsko) dne 8. srpna 2017 – AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS v. Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

(Věc C-475/17)

(2017/C 347/20)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Riigikohus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelky: AS Viking Motors, OÜ TKM Beauty Eesti, AS TKM King, Kaubamaja AS, Selver AS

Odpůrci: Tallinna linn, Maksu- ja Tolliamet

Předběžná otázka

Je třeba vykládat článek 401 směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ v tom smyslu, že je s ním neslučitelná vnitrostátní daň, která je sice uplatňována obecně a je stanovena úměrně k ceně, avšak podle uplatnitelných předpisů vzniká povinnost jejího zaplacení pouze spotřebiteli v okamžiku prodeje zboží nebo služby, čímž konečné daňové zatížení nese spotřebitel, a která narušuje společný systém daně z přidané hodnoty a hospodářskou soutěž?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 4. srpna 2017 – Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas v. Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Věc C-476/17)

(2017/C 347/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalovaní a navrhovatelé v řízení o opravném prostředku „Revision“: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Žalobci a odpůrci v řízení o opravném prostředku „Revision“: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Předběžné otázky

- 1) Dochází k zásahu do výlučného práva výrobce zvukových záznamů podle čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29/ES ⁽¹⁾ týkajícího se rozmnožování jeho zvukového záznamu, pokud jsou z jeho zvukového záznamu vyňaty nejmenší tónové útržky, jež jsou následně přeneseny do jiného zvukového záznamu?
- 2) Jedná se v případě určitého zvukového záznamu, který obsahuje nejmenší tónové útržky, které byly přeneseny z jiného zvukového záznamu, o rozmnoženinu tohoto jiného zvukového záznamu ve smyslu čl. 9 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/115/ES ⁽²⁾?
- 3) Mohou členské státy přijmout ustanovení, které, jako je tomu v případě § 24 odst. 1 UrhG, jasně uvádí, že oblast ochrany výlučného práva výrobce zvukového záznamu na rozmnožování (čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29/ES) a šíření (čl. 9 odst. 1 písm. b) směrnice 2001/115/ES) jeho zvukového záznamu je omezena takovým způsobem, že nezávislé dílo vytvořené s využitím jeho zvukového záznamu lze užívat bez souhlasu výrobce zvukového záznamu?
- 4) Lze dílo nebo jiný předmět ochrany považovat za využitý pro účely citátů ve smyslu čl. 5 odst. 3 písm. d) směrnice 2001/29/ES, nelze-li rozpoznat, že bylo využito dílo nebo předmět ochrany jiného autora?
- 5) Ponechávají ustanovení unijního práva, která se týkají práv výrobce zvukového záznamu na rozmnožování a šíření (čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29/ES a čl. 9 odst. 1 písm. b) směrnice 2006/115/ES) a výjimky nebo omezení týkající se těchto práv (čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2001/29/ES a čl. 10 odst. 2 první věta směrnice 2006/115/ES), určitý prostor při jejich provedení do vnitrostátního práva?
- 6) Jakým způsobem je třeba zohlednit základní práva, která jsou zakotvena v Listině základních práv Evropské unie, při vymezení rozsahu ochrany výlučného práva výrobce zvukového záznamu na rozmnožování (čl. 2 písm. c) směrnice 2001/29/ES) a šíření (čl. 9 odst. 1 písm. b) směrnice 2001/115/ES) jeho zvukového záznamu a rozsahu výjimek nebo omezení, které se týkají těchto práv (čl. 5 odst. 2 a 3 směrnice 2001/29/ES a čl. 10 odst. 2 první věta směrnice 2006/115/ES)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem (Úř. věst. 2006, L 376, s. 28).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Cluj (Rumunsko) dne 9. srpna 2017 – IQ
v. JP**

(Věc C-478/17)

(2017/C 347/22)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: IQ

Žalovaný: JP

Předběžné otázky

- 1) Rozumí se výrazem „soudy členského státu příslušné ve věci“ uvedeným v článku 15 stejně tak soudy příslušné ve věci v prvním stupni, jakož i soudy odvolací?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jak má příslušný soud, který postupuje věc vhodněji umístěnému soudu, naložit s rozhodnutím vydaným v prvním stupni?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Court of Appeal (Irsko) dne 9. srpna 2017 – Neculai Tarola v. Minister for Social Protection**(Věc C-483/17)**

(2017/C 347/23)

*Jednací jazyk: angličtina***Předkládající soud**

Court of Appeal

Účastníci původního řízení*Odvolatel:* Neculai Tarola*Odpůrce:* Minister for Social Protection**Předběžná otázka**

Když občan jiného členského státu EU po prvních dvanácti měsících, kdy vykonává své právo na volný pohyb, přicestuje do hostitelského státu a pracuje (na základě jiného titulu než je pracovní smlouva na dobu určitou) po dobu dvou týdnů, přičemž za tuto práci pobírá mzdu, a poté se nedobrovolně stane nezaměstnaným, zachová si tak tento občan takové postavení pracovníka alespoň po dobu šesti měsíců pro účely čl. 7 odst. 3 písm. c) a čl. 7 odst. 1 písm. a) směrnice 2004/38/ES ⁽¹⁾, které by jej opravňovalo k dávkám sociální pomoci nebo případně k dávkám sociálního zabezpečení za stejných podmínek, jako kdyby byl státním příslušníkem hostitelského státu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court of the United Kingdom (Spojené království) dne 14. srpna 2017 – Hoteles Piñero Canarias, S.L. v. Keefe (zastoupený opatrovníkem Eytonem)**(Věc C-491/17)**

(2017/C 347/24)

*Jednací jazyk: angličtina***Předkládající soud**

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Hoteles Piñero Canarias, S.L.

Odpůrce: Keefe (zastoupený opatrovníkem Nikem Eytonem)

Předběžné otázky

- 1) Je třeba čl. 11 odst. 3⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že žaloba podaná poškozenou osobou proti pojistníku/pojištěnému musí zahrnovat věc týkající se pojištění v tom smyslu, že míří na platnost nebo účinnost pojištění?
- 2) Je třeba čl. 11 odst. 3 vykládat v tom smyslu, že musí existovat riziko, že budou vydány nejednotné rozsudky, pokud připojení k žalobě nebude povoleno?
- 3) Má soud diskreční pravomoc, jde-li o to, zda povolit či nepovolit připojení k žalobě, která spadá do čl. 11 odst. 3?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. srpna 2017 – Deutsche Post AG v. Hauptzollamt Köln

(Věc C-496/17)

(2017/C 347/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Deutsche Post AG

Žalovaný: Hauptzollamt Köln

Předběžná otázka

Musí být ustanovení čl. 24 odst. 1 druhého pododstavce prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, vykládáno v tom smyslu, že celnímu orgánu umožňuje požadovat od žadatele sdělení daňových identifikačních čísel, která mu pro účely výběru daně z příjmu přidělil Bundeszentralamt für Steuern (Spolkový ústřední daňový úřad, Německo), a finančních úřadů příslušných k vyměření daně z příjmu členů dozorcí rady žadatele, jakož i jeho výkonných ředitelů, vedoucích oddělení, vedoucích účtárny, vedoucích celního oddělení a osob odpovědných za celní záležitosti a osob celní záležitosti vyřizujících?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour administrative d'appel de Versailles (Francie) dne 10. července 2017 – Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA) v. Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

(Věc C-497/17)

(2017/C 347/26)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative d'appel de Versailles

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Oeuvre d'assistance aux bêtes d'abattoirs (OABA)

Odpůrci: Ministre de l'agriculture et de l'alimentation, Premier ministre, Bionoor, Ecocert France, Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Předběžná otázka

Musí být použitelná pravidla unijního práva, jež vyplývají zvláště:

- z článku 13 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- z nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 ⁽¹⁾, jehož prováděcí pravidla byla stanovena nařízením Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008 ⁽²⁾,
- a z nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 ⁽³⁾,

vykládána v tom smyslu, že povolují, anebo zakazují, aby bylo evropské označení „*ekologické zemědělství*“ udělováno výrobkům pocházejícím ze zvířat, na něž byla použita rituální porážka bez předchozího omráčení, provedená za podmínek stanovených nařízením (ES) č. 1099/2009?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. L 303, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vestre Landsret (Dánsko) dne 18. srpna 2017 – C&D Foods Acquisition ApS v. Skatteministeriet

(Věc C-502/17)

(2017/C 347/27)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: C&D Foods Acquisition ApS

Žalovaný: Skatteministeriet

Předběžné otázky

- 1) Je třeba článek 168 směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že za takových okolností, jako jsou okolnosti ve věci v původním řízení, má mateřská společnost nárok na úplný odpočet DPH zaplacené za služby poskytnuté na vstupu v souvislosti s prověrkami *due-diligence* prováděnými před plánovaným, avšak neuskutečněným, prodejem podílů v dceřiné společnosti, jíž tato mateřská společnost poskytuje služby v oblasti řízení a služby IT, které jsou předmětem DPH?
- 2) Má na odpověď na výše uvedenou otázku vliv skutečnost, že cenu za zdanitelné služby v oblasti řízení a služby IT, které mateřská společnost poskytuje v rámci své hospodářské činnosti, představuje pevně stanovená částka, která odpovídá výdajům mateřské společnosti na mzdy zaměstnanců navýšeným o „přirážku“ ve výši 10 %?
- 3) Bez ohledu na odpověď na předchozí otázky, může vzniknout nárok na odpočet v případě, že jsou náklady na poradenské služby dotčené v původním řízení považovány za režijní výdaje, a pokud ano, za jakých podmínek?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska**(Věc C-503/17)**

(2017/C 347/28)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Tomat, J. Tomkin, zmocněnci)

Žalovaný: Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spojené království tím, že dovolilo používání značkových pohonných hmot k natankování do soukromých rekreačních plavidel, nesplnilo povinnosti, které pro ně vyplývají ze směrnice 95/60/ES ⁽¹⁾;
- uložit Spojenému království Velké Británie a Severního Irska náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise se domnívá, že dovolení prodeje značkových pohonných hmot pro pohánění soukromých rekreačních plavidel je zásadně neslučitelné se směrnicí 95/60/ES (směrnice o daňovém značení). Smyslem povinnosti označkovat pohonné hmoty, které byly předmětem snížené sazby spotřební daně, je konkrétně zajistit, aby byly tyto pohonné hmoty bez dalšího odlišitelné od pohonných hmot, z nichž byla zaplacená daň v plné výši. Výsledkem vnitrostátního opatření je ale to, že v případě zjištění označkových pohonných hmot v nádrži soukromého rekreačního plavidla, do něhož byly pohonné hmoty doplněny ve Spojeném království, není možné na základě značení určit, zda byly použité pohonné hmoty předmětem plné, nebo snížené sazby spotřební daně.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje (Úř. věst. 1995, L 291, s. 46; Zvl. vyd. 09/01, s. 289).

Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Evropská komise v. Irsko**(Věc C-504/17)**

(2017/C 347/29)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Evropská komise (zástupci: F. Tomat, J. Tomkin, zmocněnci)*Žalovaný:* Irsko**Návrhová žádání žalobkyně**

- určit, že Irsko tím, že nezajistilo uplatňování minimální úroveň zdanění předepsanou pro paliva směrnicí Rady 2003/96/ES ⁽¹⁾ ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 4 a 7 této směrnice;
- určit, že Irsko tím, že povolilo používání značených paliv k pohonu soukromého rekreačního plavidla, ačkoli toto palivo nebylo osvobozeno od daně nebo daň z něj nebyla snížena, nesplnila povinnost, které pro něj vyplývají ze Směrnice 95/60/ES ⁽²⁾ ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje;
- uložit Irsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zastává názor, že systém, v jehož rámci Irsko ukládá a vybírá spotřební daně z paliva používaného k pohonu soukromých rekreačních plavidel, není slučitelný s povinnostmi, které pro něj vyplývají na základě směrnice Rady 2003/96/ES („směrnice o zdanění energie“) a směrnice Rady 95/60/ES („směrnice o daňovém značení“).

Pokud jde o placení spotřebních daní, je zjevné, že pouze menšina vlastníků rekreačních plavidel ve skutečnosti podává přiznání a platí daň v plné výši. Komise má dále za to, že povolení prodeje značeného paliva k jinému využití, za něž je uložena spotřební daň v plné výši, je v zásadě neslučitelné se směrnicí o daňovém značení. Povinnost značit palivo, pro něž platí snížená sazba spotřební daně, má konkrétně zaručit, že toto palivo bude snadno odlišitelné od paliva, z něhož se platí daň v plné výši. Vnitrostátní opatření však vede k tomu, že v případě značeného paliva, které se nachází v nádrži soukromého rekreačního plavidla a které bylo natankováno v Irsku, nelze určit na základě značení, zda použité palivo podléhalo či nepodléhalo spotřební dani ve snížené či plné sazbě.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 283, s. 51.

⁽²⁾ Úř. věst. 1995, L 291, s. 46.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 21. srpna 2017 – Google Inc. v. Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)**(Věc C-507/17)**

(2017/C 347/30)

*Jednací jazyk: francouzština***Předkládající soud**

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Google Inc.

Žalovaný: Commission nationale de l'informatique et des libertés (CNIL)

Vedlejší účastníci: Wikimedia Foundation Inc., Fondation pour la liberté de la presse, Microsoft Corp., Reporters Committee for Freedom of the Press a další, Article 19 a další, Internet Freedom Foundation a další, Veřejný ochránce práv

Předběžné otázky

- 1) Je třeba „právo na odstranění odkazu“, jak je zakotvil Soudní dvůr Evropské unie ve svém rozsudku ze dne 13. května 2014 ⁽¹⁾ na základě ustanovení čl. 12 písm. b) a čl. 14 písm. a) směrnice ze dne 24. října 1995 ⁽²⁾, vykládat v tom smyslu, že provozovatel vyhledávače je povinen v rámci vyhovění žádosti o odstranění odkazu provést toto odstranění na všech doménových jménech svého vyhledávače tak, aby se sporné odkazy již neobjevovaly bez ohledu na místo, ze kterého je vyhledání spuštěné na základě jména žadatele prováděno, včetně míst, která se nacházejí mimo územní působnost směrnice ze dne 24. října 1995?
- 2) V případě záporné odpovědi na tuto první otázku, je třeba „právo na odstranění odkazu“, jak je zakotvil Soudní dvůr Evropské unie ve svém výše citovaném rozsudku, vykládat v tom smyslu, že provozovatel vyhledávače je povinen v rámci vyhovění žádosti o odstranění odkazu odstranit sporné odkazy ze zobrazených výsledků vyhledávání provedeného na základě jména žadatele pouze na doménovém jménu, které odpovídá státu, o kterém se má za to, že v něm byla podána žádost, nebo obecně na doménových jménech vyhledávače, která odpovídají národním mutacím tohoto vyhledávače ve všech členských státech Evropské unie?
- 3) Kromě povinnosti uvedené v bodě 2, je třeba „právo na odstranění odkazu“, jak je zakotvil Soudní dvůr Evropské unie ve svém výše citovaném rozsudku, vykládat v tom smyslu, že provozovatel vyhledávače je v rámci vyhovění žádosti o odstranění odkazu povinen odstranit sporné odkazy prostřednictvím techniky zvané „geografická blokáce“ z výsledků vyhledávání provedeného na základě jména oprávněného z „práva na odstranění odkazu“ z IP adresy, u níž se předpokládá, že je umístěna ve státě jeho bydliště, nebo dokonce obecně z IP adresy, u níž se předpokládá, že je umístěna v jednom z členských států, v nichž se uplatní směrnice ze dne 24. října 1995, a to bez ohledu na doménové jméno použité internetovým uživatelem, který provádí vyhledávání?

⁽¹⁾ Rozsudek ze dne 13. května 2014, Google Spain a Google, C-131/12, EU:C:2014:317.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, s. 31).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour d'appel de Liège (Belgie) dne 23. srpna 2017 –
Ministère public v. Marin-Simion Sut**

(Věc C-514/17)

(2017/C 347/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour d'appel de Liège

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Ministère public

Odpůrce: Marin-Simion Sut

Předběžná otázka

Lze čl. 4 odst. 6 rámcového rozhodnutí 2002/584 ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se nemusí použít v případě skutků, za které soud vydávajícího členského státu uložil trest odnětí svobody, pokud na území vykonávajícího státu lze za tytéž skutky uložit pouze peněžitý trest, což znamená, že podle vnitrostátního práva vykonávajícího státu nelze ve vykonávajícím státě provést výkon trestu odnětí svobody, což je na úkor společenské rehabilitace odsouzené osoby a jejích rodinných, společenských, ekonomických či jiných vazeb na vykonávající stát?

⁽¹⁾ Rámcové Rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy – (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. září 2017 – Evropská komise v. Italská republika**(Věc C-526/17)**

(2017/C 347/32)

*Jednací jazyk: italština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr

- určil, že Italská republika tím, že prodloužila dobu platnosti koncese na veřejné práce týkající se dálnice A 12 Civitavecchia-Livorno do 31. prosince 2046 bez jakéhokoli zveřejnění oznámení o koncesích, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 58 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114), ve znění pozdějších předpisů;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise má za to, že prodloužení doby platnosti koncese na veřejné práce týkající se dálnice A 12 Civitavecchia-Livorno do 31. prosince 2046 představuje změnu podstatné podmínky této koncese; jelikož se jedná o podstatnou změnu této koncese, toto prodloužení doby platnosti se rovná udělení nové koncese na veřejné práce a jako taková měla být zveřejněna prostřednictvím zveřejnění oznámení o koncesích. Vzhledem k tomu, že k žádnému zveřejnění nedošlo, Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2 a 58 směrnice 2004/18/ES.

TRIBUNÁL

Usnesení Tribunálu ze dne 19. července 2017 – Janukovyč v. Rada

(Věc T-347/14 INTP) ⁽¹⁾

„Řízení — Výklad usnesení“

(2017/C 347/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Olga Stanislavivna Janukovyč, jakožto dědička Viktora Viktorovyče Janukovyče (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix a P. Mahnič Bruni, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: původně S. Bartelt a D. Gauci, poté E. Paasivirta a J. Norris-Usher, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o výklad usnesení ze dne 12. července 2016, Janukovyč v. Rada (T-347/14, EU:T:2016:433).

Výrok

- 1) Bod 3 výroku usnesení ze dne 12. července 2016, Janukovyč v. Rada (T-347/14) musí být vykládán v tom smyslu, že se, pokud jde o návrh na neplatnost formulovaný v žalobě, vztahuje jak na náklady vynaložené Viktorem Viktorovyčem Janukovyčovem, tak na náklady vynaložené Olgou Stanislavivnou Janukovyčov, jakožto dědičkou po Viktoru Viktorovyči Janukovyčovi.
- 2) O. Stanislavivna Janukovyčová, jakožto dědička po Viktoru Viktorovyči Janukovyčovi a Rada Evropské unie ponese vlastní náklady řízení o výkladu.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.
- 4) Písemné vyhotovení tohoto usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozsudku, na jehož okraji se odkáže na toto usnesení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 253, 4.8.2014.

Žaloba podaná dne 4. července 2017 – Arca Capital Bohemia v. Komise

(Věc T-440/17)

(2017/C 347/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Arca Capital Bohemia a.s. (Praha, Česká republika) (zástupce: M. Nedelka, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise COMP/D3/PB/2017/026659 ze dne 15. března 2017, jímž byl odmítnut přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 ve věci COMP/SA.17006 – C 27/04 (ex CZ 49/03) – Agrobanka Praha a.s. a GE Capital Bank a.s;

- zrušil rozhodnutí Komise č. C(2017) 3130 final ze dne 4. května 2017, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí č. COMP/D3/PB/2017/026659 ze dne 15. března 2017;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že výjimky podle čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení (ES) č. 1049/2001 byly uplatněny nesprávně.
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že žalovaná nesprávně uplatnila příslušnou judikaturu, která se podle jejího názoru nevztahuje na případy, kdy byl administrativní spis uzavřen. U případů státní podpory také existuje velmi silný veřejný zájem na tom, aby bylo získáno co největší množství informací za účelem kontroly státních orgánů, a pro argumenty týkající se obchodních zájmů by měly platit jiné podmínky než pro argumenty týkající se fúzí či kartelových dohod.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že na zpřístupnění existuje převažující veřejný zájem.
 - V tomto ohledu žalobkyně překládá argumenty týkající se důvodů pro privatizaci dotčené banky a stability českého bankovního sektoru.

Žaloba podaná dne 4. července 2017 – Arca Capital Bohemia v. Komise

(Věc T-441/17)

(2017/C 347/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Arca Capital Bohemia a. s. (Praha, Česká republika) (zástupce: M. Nedelka, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 ze dne 13. března 2017, jímž byl částečně odepřen přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v souvislosti s věcí COMP/SA. 25076 (2011/NN) – Privatizace bytového fondu – Karbon Invest;
- zrušil rozhodnutí Komise C(2017) 3129 final ze dne 4. května 2017, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Komise COMP/F3/NB/tt*D-2017/025322 ze dne 13. března 2017;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného uplatnění výjimek stanovených v čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážce nařízení (ES) č. 1049/2001
 - Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že žalovaná nesprávně uplatnila příslušnou judikaturu, která se dle jejího názoru nepoužije na případy, kdy byl správní spis uzavřen. Ve věcech týkajících se státních podpor je rovněž dán velmi silný veřejný zájem na získání co možná nejvíce informací v zájmu kontroly státních orgánů a argumenty založené na obchodních zájmech by též měly být posuzovány jinak, než je tomu v případech slučování podniků nebo kartelových dohod.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z existence převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění.

- Žalobkyně v tomto ohledu předkládá argumenty, podle nichž měla předmětná privatizace závažné negativní sociální dopady, a poukazuje na rozšířené podezření, že v tomto procesu došlo k pochybením ze strany státních orgánů.

Žaloba podaná dne 18. července 2017 – Bowles v. ECB

(Věc T-447/17)

(2017/C 347/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Carlos Bowles (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: L. Levi, advokátka)

Žalovaná: Evropská centrální banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že tato žaloba je přípustná a opodstatněná,
- a v důsledku toho:
 - zrušil rozhodnutí ze dne 31. ledna 2017, oznámené zaměstnancům dne 1. února 2017, o jmenování p. [X] na místo poradce prezidenta a koordinátora Rady ve Výkonné radě, zrušil rozhodnutí o nejmenování žalobce na toto místo a zrušil rozhodnutí, jímž nebylo žalobci umožněno ucházet se o toto místo;
 - zrušil rozhodnutí o zamítnutí zvláštní stížnosti ze dne 16. května 2017, doručené dne 23. května 2017;
 - nařídil náhradu majetkové újmy žalobce spočívající ve ztrátě šance na jmenování na místo poradce prezidenta a koordinátora Rady ve Výkonné radě;
 - nařídil náhradu nemajetkové újmy žalobce oceňované *ex aequo et bono* na symbolické 1 euro;
 - uložil žalované náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásad publicity, transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, z porušení článku 20.2 jednacího řádu, čl. 8 písm. a) pracovního řádu a čl. 1a.1.1 pravidel pro zaměstnance a dále z porušení článků 2 a 3 SEU a článků 20 a 41 Listiny základních práv Evropské unie. Žalobce se v tomto ohledu domnívá, že neměl možnost předložit žádost o místo poradce prezidenta a koordinátora Rady ve Výkonné radě, zatímco p. [X] tato možnost poskytnuta byla.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 1a.7 pravidel pro zaměstnance, jež má spočívat v tom, že takovýto právní základ umožňuje jmenovat uchazeče pouze na místo poradce člena Výkonné rady, a nikoli na místo poradce prezidenta a koordinátora Rady ve Výkonné radě, s nímž je spojena širší odpovědnost odpovídající též vyšší úrovni než u poradce.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že neproběhla konzultace s radou zaměstnanců o vytvoření nového místa a o změně úrovně místa koordinátora, což se podle žalobce stalo v rozporu s články 48 a 49 pracovního řádu a v rozporu s memorandem o porozumění.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy z důvodu chybějící náplně práce pro místo poradce prezidenta a koordinátora Rady ve Výkonné radě.

Žaloba podaná dne 20. července 2017 – TL v. EIOÚ

(Věc T-452/17)

(2017/C 347/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: TL (zástupci: T. Léonard a M. Cock, advokáti)

Žalovaný: Evropský inspektor ochrany údajů

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že jelikož byla rozhodnutím Evropského inspektora ochrany údajů (EIOÚ) ze dne 16. května 2017 o zamítnutí žádosti o anonymizaci rozsudku [důvěrné] ⁽¹⁾ a webových stránek obsahujících osobní údaje zamítnuta stížnost z důvodu, že se v jejím případě jedná o návrh na přezkum, a nebyly jím zodpovězeny argumenty stěžovatele, toto rozhodnutí porušuje;
- čl. 46 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. 2001, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) a dále článek 33 a čl. 34 odst. 1 rozhodnutí Evropského inspektora ochrany údajů 2013/504/EU ze dne 17. prosince 2012 o přijetí jednacího řádu (Úř. věst. 2013, L 273, s. 41), přijaté na základě uvedeného čl. 46 písm. a), který svěřuje EIOÚ úkol posoudit stížnosti a v přiměřené době sdělit subjektu údajů výsledky;
- článek 41 Listiny základních práv Evropské unie, který orgánům a institucím Unie ukládá obecnou povinnost uvádět odůvodnění;
- určil, že napadené rozhodnutí tím, že vychází z úvahy, že EIOÚ nemá pravomoc rozhodnout o žalobcově stížnosti, porušuje čl. 46 písm. c) nařízení (ES) č. 45/2001 ve spojení s čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie;

a v důsledku toho:

- prohlásil, že napadené rozhodnutí je od počátku neplatné;
- uložil EIOÚ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že EIOÚ neodpověděl na stížnost, která mu byla podána žalobcem. Vzhledem k tomu, že napadeným rozhodnutím byla zamítnuta stížnost z důvodu, že se v jejím případě jedná o návrh na přezkum, a nebyly jím zodpovězeny argumenty uplatněné žalobcem na podporu jeho žádosti o anonymizaci, porušuje napadené rozhodnutí čl. 46 písm. a) nařízení (ES) č. 45/2001, který svěřuje EIOÚ úkol posoudit stížnosti a v přiměřené době sdělit subjektu údajů, a dále článek 33 a čl. 34 odst. 1 rozhodnutí Evropského inspektora ochrany údajů 2013/504/EU ze dne 17. prosince 2012 o přijetí jednacího řádu, které byly přijaty na základě shora uvedeného čl. 46 písm. a) a podle kterých EIOÚ vyřizuje stížnosti a informuje stěžovatele o výsledku stížnosti a op přijatých opatřeních. Podle žalobce EIOÚ stížnost nevyřídil, neboť ji mylně kvalifikoval jako návrh na přezkum. Napadené rozhodnutí podle něj rovněž porušuje článek 41 Listiny základních práv Evropské unie, který orgánům a institucím Unie ukládá obecnou povinnost uvádět odůvodnění.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 46 písm. c) nařízení (ES) č. 45/2001 ve spojení s čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie, jež má spočívat v tom, že měl EIOÚ mylně za to, že nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobcově stížnosti.

⁽¹⁾ Skryté důvěrné informace.

Žaloba podaná dne 20. července 2017 – TV v. Rada

(Věc T-453/17)

(2017/C 347/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: TV (zástupci: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho

— zrušil rozhodnutí datované dne 19. srpna 2016 o propuštění žalobce na konci jeho zkušební doby, tedy 1. září 2016;

— zrušil rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 11. dubna 2017, kterým se zamítá stížnost žalobce ze dne 4. listopadu 2016;

— přiznal žalobci částku 20 000 eur za utrpěnou nemajetkovou újmu;

— uložil žalované náhradu všech nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se potvrzuje závěr stanoviska Zpravodajského výboru (CORAP), který nahradil vlastní posouzení posouzením hodnotitelů.

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a právního posouzení, jež se dotýkají důvodů, na kterých je založena zpráva o průběhu zkušební doby.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence běžných podmínek zkušební doby.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti náležité péče a zásady řádné správy.

Žalobce má kromě toho za to, že protiprávnosti uvedené v důvodech pro zrušení představují právě pochybení žalované. Rovněž se tedy domáhá náhrady nemajetkové újmy údajně způsobené napadenými rozhodnutími.

Žaloba podaná dne 21. července 2017 – Shindler a další v. Rada**(Věc T-458/17)**

(2017/C 347/39)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itálie) a dvanáct dalších žalobců (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie (EU, Euratom) XT 21016/17 a přílohu ADD 1 REV 2 k tomuto rozhodnutí XT 21016/17, přijaté dne 22. května 2017, kterým se povoluje zahájení vyjednávání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska za účelem uzavření dohody o stanovení pravidel pro vystoupení Spojeného království z Evropské unie;
- v důsledku toho,
- uložil Radě Evropské unie náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů na právní zastoupení ve výši 5 000 eur;
- s výhradou a zejména pokud jde o SCP CORNILLE-POUYANNE, advokáty zapsané v advokátní komoře města Bordeaux, nařídil předložení všech připomínek užitečných pro jednání stanovené Tribunálem Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z formální protiprávnosti rozhodnutí Rady Evropské unie (EU, Euratom) XT 21016/17 a přílohy ADD 1 REV 2 k tomuto rozhodnutí XT 21016/17, přijatým dne 22. května 2017, kterým se povoluje zahájení vyjednávání se Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska za účelem uzavření dohody o stanovení pravidel pro vystoupení Spojeného království z Evropské unie (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tento žalobní důvod má dvě části:
 - První část vychází z porušení Smlouvy o Evropském společenství pro atomovou energii, jelikož napadené rozhodnutí a jeho příloha stanoví automatické vystoupení Spojeného království z Evropského společenství pro atomovou energii společně s vystoupením z Unie, aniž by došlo na jednání o vystoupení a samotné jednání.
 - Druhá část vychází z narušení rozdělení pravomocí mezi Unii a členskými státy, jelikož napadené rozhodnutí a jeho příloha přiznávají Unii výjimečnou horizontální pravomoc k zahájení jednání o dohodě o vystoupení Spojeného království a vylučují možnost, že tato dohoda bude smíšená, neboť se nepředpokládá ratifikace konečného znění dohody ze strany členských států.
2. Druhý žalobní důvod vychází z materiální protiprávnosti napadeného rozhodnutí a je tvořen třemi částmi:
 - První část vychází z porušení zásady rovnosti, jelikož žalovaná přijetím napadeného rozhodnutí a jeho povolila zahájení řízení o vystoupení, aniž by měli evropští občané žijící v zahraničí možnost vyjádřit se k případné ztrátě jejich evropského občanství. Bylo tak porušeno právo být slyšen a vyjádřit svůj názor hlasováním ve volbách evropského rozsahu. Napadené rozhodnutí tak údajně potvrzuje existenci kategorie občanů druhé třídy, kteří jsou zbaveni svého volebního práva z důvodu výkonu jejich práva na pohyb, a v důsledku toho nerespektuje zásadu rovného zacházení s občany. Žalobci se domnívají, že došlo k diskriminaci mezi evropskými občany na základě jejich pobytu.

- Druhá část vychází z porušení článku 230 SFEU, jelikož napadené rozhodnutí stanovuje vystoupení britských zámořských zemí a území, aniž by obyvatelé těchto dotčených území mohli hlasovat o vystoupení z režimu přidružení stanoveného evropskou smlouvou, přičemž nebylo přihlédnuto k zvláštnímu postupu stanovenému v článku 230 SFEU, který se jich týká, z čeho podle názoru žalobců plyne, že napadeným rozhodnutím byla porušena svoboda usazování zakotvená v článku 199 SFEU.
- Třetí část vychází z porušení zásady právní jistoty a legitimní důvěry, jelikož žalobci mají za to, že zahájení jednání o dohodě o vystoupení s neurčitým koncem by mohlo mít vážný dopad na pravidla upravující práva, která pro žalobce vyplývají z evropského občanství, ačkoli si založili soukromý a rodinný život v jiném členském státu v důsledku výkonu jejich svobody pohybu. Napadené rozhodnutí a jeho příloha tak nesplňují požadavky na předvídatelnost právní normy, které jsou uloženy zásadami právní jistoty a legitimní důvěry, a porušují také respektování soukromého a rodinného života.

Žaloba podaná dne 25. července 2017 – TN v. ENISA

(Věc T-461/17)

(2017/C 347/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: TN (zástupci): L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ENISA ze dne 25. listopadu 2016, jímž byla vzata zpět pracovní nabídka, na jejímž základě měl být žalobce jmenován na pozici vedoucího oddělení pro obchodní služby a vtaahy se zúčastněnými stranami;
- zrušil rozhodnutí ENISA ze dne 20. dubna 2017, kterým byla zamítnuta žalobcova stížnost;
- přiznal žalobci náhradu vzniklé majetkové a nemajetkové újmy;
- uložil ENISA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila smluvní povinnosti vůči žalobci.

- Žalobce tvrdí, že nabídka nemohla být vzata zpět, neboť již došlo k uzavření smlouvy, a nesouhlasí s argumenty žalované, která tvrdí opak.

2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že s osobními údaji žalobce nebylo řádně nakládáno a došlo k porušení článku 12 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, zásady řádné péče a zásady řádné správy.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na to být vyslechnut.

- Žalobce nebyl vyslechnut před přijetím sporného rozhodnutí o zpětvzetí pracovní nabídky.
-

Žaloba podaná dne 25. července 2017 – TO v. EEA**(Věc T-462/17)**

(2017/C 347/41)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* TO (zástupce: N. Lhoëst, advokát)*Žalovaná:* Evropská agentura pro životní prostředí**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Evropské agentury pro životní prostředí (AEE) ze dne 22. září 2016, kterým byla ukončena pracovní smlouva žalobce jakožto smluvního zaměstnance;
- zrušil rozhodnutí AEE ze dne 20. dubna 2017, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce ze dne 21. prosince 2016;
- uložil AEE, aby žalobci zaplatila odškodnění vypočtené na základě ztráty ve výši čtyři ročních platů s odečtením příspěvku v nezaměstnanosti, který obdržel v tomto období;
- uložil AEE, aby žalobci zaplatila částku ve výši 3 500,00 eur z titulu náhrady škody za výdaje spojené s předčasným ukončením jeho nájemní smlouvy v Kodani, kterou lze případně navýšit;
- zrušil výplatní pásku žalobce za září 2016 v rozsahu, v němž nezahrnuje plat za 22. září 2016;
- uložil AEE, aby žalobci zaplatila částku ve výši 50 000,00 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy vzniklé v důsledku rozhodnutí o jeho propuštění ze dne 22. září 2016;
- uložil AEE, aby žalobci zaplatila částku ve výši 5 000,00 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy vzniklé v důsledku toho, že AEE porušila článek 26 služebního řádu úředníků Evropské unie;
- uložil AEE, aby žalobci zaplatila částku ve výši 10 000,00 eur z titulu náhrady nemajetkové újmy vzniklé v důsledku psychického nátlaku, který na něj AEE vyvíjela v době jeho pracovní neschopnosti;
- a podpůrně uložil AEE povinnost zaplatit žalobci za jeden měsíc výpovědní lhůty a zaplatit odškodnění ve výši jedné třetiny jeho základního platu za měsíc praxe odsloužený v souladu s ustanoveními článku 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie;
- uložil EEA náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce osm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neaplikovatelnosti článku 48 písm. b) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 48 písm. b) a čl. 16 odst. 2 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vychází z protiprávnosti na základě diskriminace, co se týče článku 48 písm. b) pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 26 služebního řádu a porušení práva na obhajobu.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1) a článku 8 Listiny základních práv Evropské unie.
6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článku 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a povinnosti řádné péče.

7. Sedmý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení.

8. Osmý žalobní důvod vychází ze zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 26. července 2017 – Barata v. Parlament

(Věc T-467/17)

(2017/C 347/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Carlos Manuel Henriques Barata (Lisabon, Portugalsko) (zástupci: G. Pandey, D. Rovetta a V. Villante, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil následující rozhodnutí a akty, je-li to nutné k prohlášení protiprávnosti a nepoužitelnosti Oznámení o výběrovém řízení EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾ ve vztahu k žalobci na základě článku 277 SFEU;
- rozhodnutí ředitele pro lidské zdroje ze dne 26. října 2016 o nezařazení C. Baraty do návrhu seznamu uchazečů jako smluvního zaměstnance ve funkční skupině I na pozici řidiče v rámci tzv. CAST výběrového řízení 2016/2017;
- rozhodnutí spočívající v e-mailu ze dne 28. listopadu 2016 od INLO DG Parlamentu, který bylo opětovně potvrzeno rozhodnutí o nezařazení C. Baraty do návrhu seznamu uchazečů jako smluvního zaměstnance ve funkční skupině I na pozici řidiče v rámci tzv. CAST výběrového řízení 2016/2017;
- rozhodnutí generálního sekretariátu Evropského parlamentu ze dne 25. dubna 2017 podepsané Klausem Wellem, zaslané C. Baratovi prostřednictvím doporučeného dopisu, které zamítlo stížnost žalobce podle čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie podanou dne 9. ledna 2017;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1. Na podporu žaloby předkládá žalobce 4 žalobní důvody, když má za to, že došlo k porušení článku 24 služebního řádu EU a článku 296 SFEU na základě zjevně nesprávného posouzení žalobcových teoretických dovedností a zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu spočívající v závěru o neautentičnosti dotazníku údajně odpovídajícímu dokumentu předloženému žalobcem v průběhu výběrového řízení. Zjevná nesprávnost byla výsledkem chybějící kontroly ze strany Parlamentu náležité péče subdodavatele, jemuž bylo svěřeno posouzení uchazečů v rámci výběrového řízení 2016 CAST. To má samo o sobě negativní dopad na povinnost sdělit žalobci dostatečné odůvodnění.
2. Žalobce se dovolává také porušení zásady účinné soudní ochrany z důvodu porušení svého práva na obhajobu a práva být slyšen, tedy porušení článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a namítá protiprávnost a nepoužitelnost Oznámení o výběrovém řízení EP/CAST/S/16/2016.
3. Žalobce rovněž tvrdí, že Parlament jednal *ultra vires*, když výběrovým řízením pověřil Ecole de Maîtrise Automobile (dále subdodavatele), který nebyl vázán služebním řádem EU a interním kodexem chování orgánů EU. Podle žalobce se tak jednalo o porušení oznámení o výběrovém řízení a článku 30 služebního řádu spolu s přílohou III služebního řádu, což přispělo k výše uvedenému porušení povinnosti řádné správy.

4. Žalobce dále poukazuje na porušení článku 1 služebního řádu, zásady zákazu diskriminace a zásady proporcionality s ohledem na vedení výběrového řízení subdodavatelem Parlamentu a jinými subdodavateli a vzhledem k omezenému výběru druhého jazyka uchazečů účastnících se výzvy k vyjádření zájmu.
5. Nakonec žalobce uvádí, že došlo k porušení zásady rovných příležitostí, jakož i čl. 296 odst. 2 SFEU a článku 25 služebního řádu s ohledem na skutečnost, že Evropský parlament ani subdodavatelé neuvedli důvody svých rozhodnutí, k čemuž přispěl nedostatek dohledu ze strany Parlamentu. Žalobce tvrdí, že tím došlo k porušení oznámení o výběrovém řízení EP/CAST/S/16/2016, porušení zásady rozumné a řádné správy a porušení legitimního očekávání žalobce a zásady rovnosti.

⁽¹⁾ Výzva k vyjádření zájmu – smluvní zaměstnanci – funkční skupina I – Řidič (f/m) EP/CAST/S/16/2016 (Úř. věst. 2016, C 131 A/01)

Žaloba podaná dne 31. července 2017 – Haswani v. Rada

(Věc T-477/17)

(2017/C 347/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: George Haswani (Yabroud, Sýrie) (zástupce: G. Karouni, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/850 ze dne 27. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/840 ze dne 27. května 2016, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- zrušil prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/1245 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/1241 ze dne 10. července 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii;
- a v důsledku toho,
 - nařídil vyškrtnutí jména pana George Haswaniho z příloh připojených k výše uvedeným aktům;
 - uložil Radě zaplacení částky 100 000 eur jako náhrady nemajetkové újmy vzniklé žalobci;
 - rozhodl, že Rada ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem, jejichž výši si vyhrazuje odůvodnit v průběhu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění, vyplývající z čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Žalobce Radě Evropské unie vytýká, že se spokojila s nejednoznačnými a obecnými úvahami, aniž by uvedla specifické a konkrétní důvody, na základě nichž má při výkonu své diskreční posuzovací pravomoci za to, že žalobce má být předmětem dotčených omezujících opatření. Nebyla uvedena žádná konkrétní a objektivní skutečnost, která by mohla být žalobci vytýkána a která by mohla odůvodňovat dotčená opatření.

2. Druhý žalobní důvod vychází z požadavku proporcionality v rámci zásahu do základních práv. Žalobce má za to, že sporná opatření mají být neplatná, neboť jsou s ohledem na veřejně oznámený cíl nepřiměřená a představují nepřiměřený zásah do svobody podnikání a vlastnického práva, které jsou zakotveny v článcích 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie. Nepřiměřenost vyplývá z toho, že opatření se vztahují na jakoukoliv hospodářskou činnost bez existence dalšího kritéria.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení a neexistence důkazu, neboť Rada ve svém následném odůvodnění na podporu restriktivních opatření uvedla skutečnosti, které zjevně postrádají skutkový základ, neboť uváděné skutečnosti nejsou nijak podloženy.
4. Čtvrtý žalobní důvod se týče návrhu na náhradu škody, neboť přiřítání určitých závažných skutků, které nebyly prokázány, vystavuje žalobce, jakož i jeho rodinu nebezpečí, což dokládá význam způsobené újmy odůvodňující jeho návrh na náhradu škody.

Žaloba podaná dne 2. srpna 2017 – PO v. ESVČ

(Věc T-479/17)

(2017/C 347/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: PO (zástupci: N. de Montigny a J.-N. Louis, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil a rozhodl, že
 - přehled mezd z 10. listopadu 2016, který mu byl zaslán oddělením lidských zdrojů ESVČ, jakož i v rozsahu, v němž je to třeba, e-mail ze dne 24. listopadu 2016, kterým jej totéž oddělení informovalo o tom, že nemá nárok na vyplacení příspěvku na vzdělání svých dvou dětí nad rámec článku 15 přílohy X služebního řádu úředníků, neboť prochází rekvalifikací;
 - v rozsahu, v němž je to třeba, výslovně zamítavou odpověď na jeho stížnosti ze dne 16. května 2017;
 - se zrušují;
- uložil ESVČ náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti, neboť přehled mezd z 10. listopadu 2016 (dále jen „napadené individuální rozhodnutí“), jakož i zprávy ze dne 15. dubna 2016 a ze dne 22. září 2016, na kterých je založeno, a Pokyny, jsou v rozporu se služebním řádem úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a jeho přílohou X.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti, neboť uvedené zprávy, na kterých je založeno napadené individuální rozhodnutí, jsou v rozporu s Pokyny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadeného individuálního rozhodnutí z následujících důvodů:
 - porušení zásad předvídativosti, legitimního očekávání a právní jistoty a porušení zásady řádné správy, jakož i nabytých práv;
 - porušení práva na rodinu a práva na vzdělání;

- porušení zásad rovného zacházení a zákazu diskriminace;
- nepoměr mezi zájmy a dodržením zásady proporcionality přijatého opatření.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – SFT Asset Management a další v. JUR

(Věc T-502/17)

(2017/C 347/45)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: SFT Asset Management, S.A. (Ginebra, Švýcarsko), Twenty First Trade Inc. (Panamá, Panama), Merlos Infor, S. L. (Badalona, Španělsko) (zástupce: J. Gálvez Pascual, advokát)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval, že rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español SA, porušuje unijní právo;
- a v důsledku toho zrušil uvedené rozhodnutí, jakož i následné prováděcí akty přijaté SRB, a to s účinky *ex tunc*.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věcech T-478/17, Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-483/17, García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí, T-484/17, Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí, a T-497/17, Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí a T-498/17, Pablo Álvarez v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Ruiz Sacristán a Arias Mosquera v. Komise a SBR

(Věc T-503/17)

(2017/C 347/46)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobci: Jaime Ruiz Sacristán (Cuauhtémoc, Mexiko), José María Arias Mosquera (Madrid, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaný: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál zrušil následující akty:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español SA;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017 potvrzující krizový plán pro Banco Popular Español SA.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí* a T-498/17, *Pablo Álvarez v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Estévez Puerto a další v. Komise a SRB**(Věc T-504/17)**

(2017/C 347/47)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: José Ramón Estévez Puerto (Jerez de la Frontera, Španělsko) a 14 dalších žalobců (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál zrušil následující akty:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí SRB/EES/2017/08 ze dne 7. června 2017 kterým byl schválen krizový plán pro Banco Popular Español SA;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017 potvrzující krizový plán pro Banco Popular Español SA.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné jako žalobní důvody a hlavní argumenty ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno y SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí* a T-498/17, *Pablo Álvarez v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Inverni a další v. Komise a SRB**(Věc T-505/17)**

(2017/C 347/48)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Žalobci: Inverni, SL (Madrid, Španělsko), Inverindesa, SL (Madrid), a Isaac Ignacio Fernández Fernández (Oviedo, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobci navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17; *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17; *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17; *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17; *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-497/17; *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 8. srpna 2017 – Makhoul v. Rada

(Věc T-506/17)

(2017/C 347/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Rami Makhoul (Damašek, Sýrie) (zástupce: E. Ruchat, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je přípustná a opodstatněná;
- zrušil rozhodnutí (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017 a na něj navazující prováděcí akty v rozsahu, v němž se týkají žalobce;
- uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty porušují právo žalobce na obhajobu, a to konkrétně na účinnou soudní ochranu, zakotvené v článku 6 a 13 Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP), článku 215 SFEU a článcích 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaná porušila povinnost uvést odůvodnění, jelikož poskytnuté odůvodnění nesplňuje povinnost, kterou mají orgány Evropské unie podle článku 6 EÚLP, jakož i článku 296 SFEU a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.
3. Třetí žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se Rada dopustila, co se týče zapojení žalobce do financování syrského režimu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že napadené akty neodůvodněně a nepřiměřeně omezují základní práva žalobce, a to konkrétně jeho právo na vlastnictví zakotvené v článku 1 prvního dodatkového protokolu k EÚLP a článku 17 Listiny základních práv Evropské unie, právo na respektování jeho dobrého jména za podle článku 8 a 10 odst. 2 EÚLP, zásadu presumpce nevinny zakotvenou v článku 6 EÚLP a článku 48 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i jeho svobodu pohybu zaručenou v čl. 2 odst. 2 protokolu č. 4 k EÚLP.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení pokynů k provádění a vyhodnocování omezujících opatření (sankcí) v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU (dokument Rady 15114/05 ze dne 2. prosince 2005).

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa v. Komise a SRB

(Věc T-507/17)

(2017/C 347/50)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa (La Coruña, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17; *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17; *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*; T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 4. srpna 2017 – Financiere Tesalia a další v. Komise a SRB

(Věc T-508/17)

(2017/C 347/51)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Financiere Tesalia, SA (Lucemburk, Lucembursko), Cartera Zurbano, SA (Madrid, Španělsko), Finexperta, SA (Madrid), Eurosigma, SA (Madrid) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí (SRB/EES/2017/08), které bylo přijato Jednotným výborem pro řešení krizí na jeho výkonném zasedání dne 7. června 2017 a kterým se stanoví program řešení krize pro instituci Banco Popular Español S.A.,

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español S.A.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce/žalobkyně (předkládají žalobci) žalobní důvody/žalobních důvodů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uplatněným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. SRB*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno a SFL v. SRB*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a SRB*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a SRB*, T-484/17, *Fidesban a další v. SRB*, T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a SRB* a T-498/17, *Álvarez de Linera Granda v. Komise a SRB*.

Žaloba podaná dne 7. srpna 2017 – Cartera de Inversiones Melca a další v. Komise a SRB

(Věc T-509/17)

(2017/C 347/52)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cartera de Inversiones Melca, SL (Avilés, Španělsko), Servicios Inmobiliarios Avilés, SL (Avilés), Hotel Avilés, SA (Avilés), Arside Construcciones Mecánicas, SA (Carreño, Španělsko) (zástupci: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín a B. Fernández García, advokáti)

Žalovaní: Evropská komise a Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál zrušil:

- rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté výkonném zasedání dne ze 7. června 2017 (SRB/EES/2017/08), kterým se přijímá program řešení krize ve vztahu k Banco Popular Español, S.A.;
- rozhodnutí Komise (EU) 2017/1246 ze dne 7. června 2017, kterým se schvaluje program řešení krize pro Banco Popular Español.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobní důvody a hlavní argumenty jsou podobné žalobním důvodům a hlavním argumentům uvedeným ve věcech T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía a Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno a SFL v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-483/17, *García Suárez a další v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-484/17, *Fidesban a další v. Jednotný výbor pro řešení krizí*, T-497/17, *Sánchez del Valle a Calatrava Real State 2015 v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*, a T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda v. Komise a Jednotný výbor pro řešení krizí*.

Žaloba podaná dne 11. srpna 2017 – De Loecker v. ESVČ

(Věc T-537/17)

(2017/C 347/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Stéphane De Loecker (Brusel, Belgie) (zástupci: J.-N. Louis a N. de Montigny, advokáti)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil a rozhodl, že
 - se ruší rozhodnutí ze dne 10. října 2016, kterým Evropská služba pro vnější činnost zamítla žádost o pomoc podanou panem De Loeckerem na základě článku 12a a 24 služebního řádu Evropské unie;
 - uložil Evropské službě pro vnější činnost povinnost zaplatit žalobci z titulu náhrady utrpěné morální újmy částku ve výši 250 000 eur;
 - Evropská služba pro vnější činnost ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 266 SFEU, jelikož žalovaná přijetím rozhodnutí ze dne 10. října 2016, kterým zamítla žádost o pomoc podanou žalobcem (dále jen „napadené rozhodnutí“), nezohlednila odůvodnění rozsudku Tribunálu veřejné služby ze dne 16. prosince 2015, De Loecker v. ESVČ (F-34/15, EU:F:2015:153). Žalobce má rovněž za to, že žalovaná nezohlednila řízení zahájené Úřadem pro vyšetřování a disciplinární opatření Komise (IDOC) v návaznosti na rozsudek ze dne 14. února 2017, Kerstens v. Komise (T 270/16 P, nezveřejněný, EU:T:2017:74).
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práv na obhajobu a to konkrétně z porušení práva být slyšen a porušení práva na přístup ke spisu vyplývajícím z článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 16. srpna 2017 – VF International v. EUIPO – Virmani (ANOKHI)

(Věc T-548/17)

(2017/C 347/54)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: VF International (Stabio, Švýcarsko) (zástupce: T. van Innis, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Ken Virmani (Mnichov, Německo)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastník v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „ANOKHI“

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. května 2017 ve věci R 2307/2015-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil Úřadu náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný(é) žalobní důvod(y)

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009
- Porušení článku 85 nařízení č. 207/2009 a článku 94 nařízení č. 2868/95.

Žaloba podaná dne 14. srpna 2017 – Duym v. Rada**(Věc T-549/17)**

(2017/C 347/55)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Frederik Duym (Ostende, Belgie) (zástupce: M. Velardo, advokát)*Žalovaná:* Rada Evropské unie**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- rozhodl, že
 - rozhodnutí, na němž se zakládá dopis ze dne 7. října 2016 a kterým byl definitivně vyloučen z řízení na jmenování vedoucího oddělení v rámci DGA 3B Unit NL, a následné rozhodnutí o jmenování pí [X] na místo vedoucí nizozemskojazyčného překladatelského oddělení (dále jen „napadené rozhodnutí“ se zrušují;
 - Radě se ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.*

1. První žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění, protože podle žalobce mu Rada odmítla poskytnout písemné a číslu doložené odůvodnění jeho neúspěchu v řízení na jmenování vedoucího nizozemskojazyčného překladatelského oddělení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady řádné správy a ze zjevně nesprávného posouzení, a to nejen proto, že výběrová komise neprovedla komparativní vyhodnocení uchazečů na základě číselné známky, ale také proto, že ve spise není obsažen žádný jiný podklad, jako například souhrnný komentář, prokazující, že bylo v rámci výběrové komise dosaženo konsensu o jmenování pí [X] namísto žalobce.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení interního oznámení o volném pracovním místě, protože podle žalobce se jeho vyhodnocení týkalo také politické role vedoucího překladatelského oddělení, zatímco v oznámení o volném pracovním místo tato skutečnost nebyla uvedena, ani ze služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) nevyplývá, že by vedoucí překladatelského oddělení plnil politickou roli.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z nerespektování zájmu služby a ze zjevně nesprávného posouzení, protože nebyla testována znalost nizozemštiny, přestože se jedná o nizozemskojazyčné oddělení. V tomto ohledu vznáší žalobce na základě článku 277 SFEU námitku protiprávnosti interního oznámení o volném pracovním místě z hlediska článku 7 služebního řádu. Vzhledem k tomu, že se v tomto oznámení nepožaduje dokonalá znalost nizozemštiny, je tedy podle žalobce v rozporu s článkem 7 služebního řádu. Proto se žalobce domáhá, aby byla v tomto řízení uznána protiprávnost tohoto oznámení *incidenter tantum*. Konečně tvrdí, že ačkoli ostatní překladatelské útvary různých orgánů mají tu výhodu, že u nich působí vedoucí oddělení s dokonalou znalostí příslušného jazyka, v případě nizozemštiny tomu tak není. S nizozemštinou je tedy zacházeno odlišně v porovnání s ostatními jazyky, a to v rozporu s článkem 1 nařízení č. 1/1958, podle kterého mají všechny jazyky stejné postavení.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení, zejména z porušení článku 1d služebního řádu z důvodu diskriminace na základě pohlaví a jazyka, a z porušení zásady proporcionality. Skutečnost, že jazyky, v nichž lze vést pohovor, byly zúženy pouze na angličtinu, je podle žalobce zjevným porušením čl. 1d služebního řádu, neboť pí [X] měla angličtinu jako druhý jazyk, zatímco žalobce ji měl až jako třetí jazyk. Navíc jeho praxe v oblasti řízení byla podle něj znatelně vyšší úrovně než u pí [X], takže nelze vyloučit, že došlo k diskriminaci na základě pohlaví, neboť z ostatních skutečností obsažených ve spise vyplývá, že v interním výběru volí Rada spíše ženy, aby kompenzovala jmenování mužů v externím řízení. Žalobce se konečně domnívá, že tak došlo k iracionální volbě, neboť je zvýhodněn a privilegiován jediný jazyk, což porušuje zásadu proporcionality.

Žaloba podaná dne 17. srpna 2017 – Staropilsen v EUIPO – Pivovary Staropramen (STAROPILSEN; STAROPLZEN)

(Věc T-556/17)

(2017/C 347/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Staropilsen s. r. o. (Plzeň, Česká republika) (zástupkyně: A. Kodrasová, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pivovary Staropramen s. r. o. (Praha, Česká republika)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „STAROPILSEN; STAROPLZEN“ – Ochranná známka Evropské unie č. 9 034 893

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. června 2017, ve věci R 236/2017-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 9. srpna 2017 – Abdulkarim v. Rada

(Věc T-559/17)

(2017/C 347/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Mouhamad Wael Abdulkarim (Dubaj, Spojené arabské emiráty) (zástupci: J. P. Buyle a L. Cloquet, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil Rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/917 ze dne 29. května 2017, kterým se mění rozhodnutí 2013/255/SZBP o omezujících opatřeních vůči Sýrii, pokud jde o žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/907 ze dne 29. května 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, pokud jde o žalobce;
- uložil Radě náhradu veškerých nákladů řízení, včetně nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného posouzení skutkového stavu, kterého se dopustila žalovaná, když měla za to, že žalobce se podílel na podpoře syrského režimu. Následující argumenty jsou tak předkládány proti tomu, co bylo uloženo v napadených aktech:
 - M. Abdulkarim nemůže být kvalifikován jako „přední podnikatel“;
 - není s tímto režimem spojen, nemá na něj žádný vliv a nepředstavuje skutečné riziko obcházení omezujících opatření přijatých z důvodu situace v Sýrii;
 - minulé zapojení M. Abdulkarima v rámci společnosti Alkarim For Trade and Industry LLC nebo jiných společností působících v odvětví ropy, průmyslových olejů, maziv a tuků na Středním východě také nemůže vést k tomu, aby byl kvalifikován jako „přední podnikatel“;
 - v Sýrii nemá bydliště, a proto tam nevykonává činnosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení obecné zásady proporcionality, jelikož opatření přijatá napadenými akty mají takové účinky, že by jako taková měla být považována za nepřiměřená.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nepřiměřeného porušení práva vlastnit majetek a vykonávat výdělečnou činnost, jelikož sporná opatření mají za následek, že brání žalobci pokojně užívat jeho majetek a vykonávat hospodářskou svobodu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci, jelikož napadené akty byly přijaty s cílem dosáhnout jiných než stanovených cílů, a sice vyloučit žalobce z trhu za účelem zvýhodnění dalších vedlejších účastníků na tomto trhu, a jsou tak stížena zneužitím pravomoci.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění stanovené v čl. 296 druhý pododstavec SFEU, jelikož odůvodnění napadených aktů je ve skutečnosti čistě formální a je nepravděpodobné, že by bylo předmětem podrobných úvah ze strany žalované.

Žaloba podaná dne 15. srpna 2017 – L-Shop-Team v. EUIPO (bags2GO)

(Věc T-561/17)

(2017/C 347/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: L-Shop-Team GmbH (Dortmund, Německo) (zástupce: A. Sautter, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „bags2GO“ – Přihláška č. 15 356 901

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 14. června 2017, ve věci R 1650/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. srpna 2017 – CheapFlights International v. EUIPO – Momondo Group (Cheapflights)

(Věc T-565/17)

(2017/C 347/59)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CheapFlights International Ltd (Speenoge, Irsko) (zástupci: A. von Mühlendahl a H. Hartwig, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Momondo Group Ltd (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „Cheapflights“ – Přihláška č. 3 485 349

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí velkého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. června 2017 ve věci R 1893/2011-G

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a společnosti Momondo Group Limited, vstoupí-li do tohoto řízení v postavení vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 64 odst. 6 nařízení č. 207/2009;
 - Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
 - Porušení čl. 8 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 216/96;
 - Napadené rozhodnutí je plně vyjádření, jež zpochybňuje či přímo popírá platnost ochranných známek žalobkyně. Napadené rozhodnutí poškozuje zájmy žalobkyně jako majitele platně zapsaných ochranných známek, které ani nespádají do pravomoci žalovaného.
-

Žaloba podaná dne 21. srpna 2017 – Disney Enterprises v. EUIPO – Di Molfetta (DiSNEY FROZEN)**(Věc T-567/17)**

(2017/C 347/60)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Disney Enterprises, Inc. (Burbank, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: M. Graf, lawyer)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastník řízení před odvolacím senátem:* Fabio Di Molfetta (Bisceglie, Itálie)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „DiSNEY FROZEN“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 11 830 965*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 12. května 2017, ve věci R 2342/2016-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 25. srpna 2017 – thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Komise**(Věc T-577/17)**

(2017/C 347/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* thyssenkrupp Electrical Steel (Gelsenkirchen, Německo) a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo (Isbergues, Francie) (zástupce: M. Günes, advokát)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil závěr Komise v dokumentu Ares (2017) 3010674 ze dne 15. června 2017, že povolením použít režim aktivního zušlechťovacího styku u určitých výrobků z křemíkové elektrotechnické oceli s orientovanou strukturou (GOES) nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců Unie;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění
 - Závěr Komise, že pokud jde o předmětné povolení použít režim aktivního zušlechťovacího styku, byly hospodářské podmínky splněny, neuvádí žádné důvody, na nichž je tento závěr založen.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu
 - Závěr Komise, podle kterého předmětným povolením použít režim aktivního zušlechťovacího styku nejsou nepříznivě dotčeny zásadní zájmy výrobců Unie, vychází ze zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 211 odst. 4 písm. b) celního kodexu Unie (UCC) ⁽¹⁾ a základního nařízení ⁽²⁾
 - Komise tím, že dospěla k závěru, že pokud jde o předmětné povolení použít režim aktivního zušlechťovacího styku, byly hospodářské podmínky splněny, se ve svém posouzení neomezila na faktory uvedené v čl. 211 odst. 4 písm. b) UCC a založila své posouzení na faktorech, které lze přezkoumat pouze postupem stanoveným v základním nařízení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 259 odst. 4 prováděcího aktu k UCC a horizontálních pravidel pro fungování expertních skupin Komise
 - Komise tím, že delegovala závěr o hospodářských podmínkách na Celní expertní skupinu, porušila čl. 259 odst. 4 prováděcího aktu UCC ⁽³⁾ a horizontální pravidla Komise pro vytváření a fungování expertních skupin Komise.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu
 - Komise tím, že nezveřejnila některé důležité informace poskytnuté v předmětné žádosti o povolení režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo souhrny nedůvěrných informací dostatečně podrobně k tomu, aby umožnily rozumné porozumění podstatě důvěrných informací, porušila právo žalobkyň na obhajobu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2013, L 296, s. 1)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 5)

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2015, L 343, s. 558)

Žaloba podaná dne 28. srpna 2017 – Wall Street Systems UK v. ECB**(Věc T-579/17)****(2017/C 347/62)***Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Wall Street Systems UK Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: A. Csaki, advokát)

Žalovaná: Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil za neplatné rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) o zadání zakázky jinému uchazeči ve formě rozhodnutí o odvolání ze dne 17. srpna 2017, jakož i všech souvisejících budoucích rozhodnutí;

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvod.

Žalobkyně napadá rozhodnutí žalované o zadání zakázky jinému uchazeči ve formě rozhodnutí o odvolání ze dne 17. srpna 2017 a navrhuje, aby toto rozhodnutí a všechna budoucí související rozhodnutí (zejména o zadání jednotlivých zakázek) byla zrušena. Výše uvedené rozhodnutí bylo podle jejího názoru vydáno v rozporu s rozhodnutím Evropské centrální banky (EU) 2016/245 ⁽¹⁾ a platným unijním právem, a zejména v rozporu se zásadami transparentnosti, zákazu diskriminace a efektivit nákladů.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2016/245, kterým se stanoví pravidla pro zadávání zakázek (Úř. věst. 2016, L 45, s. 15).

Žaloba podaná dne 28. srpna 2017 – Unigroup v. EUIPO – Pronova Laboratories (nailicin)

(Věc T-587/17)

(2017/C 347/63)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Unigroup ApS (Lyngby, Dánsko) (zástupce: J. Rijdsdijk, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Pronova Laboratories BV (Amsterdam, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „nailicin“ – Přihláška č. 14 096 499

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. června 2017 ve věci R 2359/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- prohlásil zápis pro Benelux č. 894 557 za neopodstatněný a vrátil věc námitkovému oddělení nebo odvolacímu senátu EUIPO;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení pravidla 19 nařízení Komise č. 2868/95, kterým se provádí nařízení Rady č. 40/94 o ochranné známce Společenství.
-

